

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 12-19-2018

ŠIAME NUMERYJE:

50 metų atiduota
modelio karjerai – 6 psl.

Seniausias Lietuvoje
futbolo klubas – 10 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Amerikos lietuviui gydytojui – garbinga JAV nefrologų premija

Dr. J. Daugirdas – daugelio pasaulyje vykstančių nefrologų mokslinių simpoziumų dalyvis. Asmeninio archyvo nuotr.

VIRGINIJA PETRAUSKIENĖ

Tarp geriausių JAV nefrologų, apdovanotų metine The Belding H. Scribner premija, šiais metais atsirado ir lietuviška pavardė. Spalio pabaigoje šis garbingas apdovanojimas įteiktas klinikinės medicinos mokslininkui, akademikui profesoriui dr. Jonui Daugirdui už jo indėlį į nefrologijos klinikinių tyrimų praktiką. Lietuvis tapo 19-tuoju JAV nefrologų draugijos kasmetine premija pagerbtu mokslininku. Šis apdovanojimas buvo įsteigtas 1995 metais. Jis pavadintas inkstų hemodializės aparatą patobulinusio dr. Belding Hibbard Scribner vardu ir skiriamas asmenims už veiklą, turinčią reikšmingą įtaką pasaulio nefrologijos srityje.

Mokslinės veiklos rezultatas – vadovėliai ir straipsniai

J. Daugirdas – žinomas Čikagos lietuvių bendruomenės narys. Tačiau ne visi žino, kad lietuvis yra ne tik JAV, bet ir visame pasaulyje žinomas nefrologas, pagarsėjęs inkstų dializės tyrimų srityje (dializė – yra dirbtinis kraujo valymo būdas, taikomas ligoniui tuomet, kai jo paties inkstai neveikia dėl ūminio ar lėtinio inkstų nepakankamumo).

J. Daugirdas yra University of Illinois at Chicago nefrologijos ir hipertenzijos skyriaus klinikinės medicinos profesorius. Jis daugelį metų dirba atlikdamas klinikinius tyrimus, ieškodamas būdų, kaip pagerinti dializuojamo lagonio būseną, kaip jį apsaugoti nuo galimų ligos komplikacijų. Savo tyrinėjimus yra

Iš profesoriaus vadovėlių mokosi daugelio pasaulio šalių būsimeji gydytojai.

aprašęs moksliniuose straipsniuose, kurie buvo skelbiami medicininėje pasaulio spaudoje.

Šis mokslininkas parengė arba dalyvavo redaguojant kelis medicinos vadovėlius, kuriais iki šiol naudojasi nefrologijos srityje besispecializuojantys gydytojai įvairiuose pasaulio universitetuose. Vienas vadovėlis – „Dializės vadovas“ yra išverstas į aštuonias pasaulio kalbas ir sulaukė penkių papildytų leidimų.
– 3 psl.

Hollywoode lietuviui režisieriui – italų dėmesys

Lietuvių dokumentinių filmų režisieriaus Arūno Matelio filmas „Nuostabieji lūzeriai. Kita planeta“ („Wonderful Losers. A Different World“) gruodžio 16 dieną buvo parodytas Hollywoode, LA. Filmas kovojo dėl vietos Oskarų nominacijose ir jų siekė net dviejose kategorijose – geriausio filmo užsienio kalba ir dokumentinio filmo.

Geriausio filmo užsienio kalba kategorijoje varžėsi 87 šalių dokumentiniai filmai. Iš jų buvo atrinkti devyni, kurie toliau kovos dėl Oskarų. Nors A. Matelio filmas tarp šių devynių nepateko, tačiau lietuviui režisieriui ir jo filmui Hollywoode buvo parodyta daug dėmesio.
– 2 psl.

Hollywoode įvykusiame A. Matelio filmo „Nuostabieji lūzeriai“ pristatyme (iš k.): filmo prodiuserė Algimantė Matelienė, Socialinių mokslų kolegijos direktorė Gabija Skučaitė, Bahamų garbės konsulas Cedric A. Scott, A. Matelis ir LR garbės konsulė Daina Čekanauskaitė-Navarrette.
Marijos Grajauskaitės nuotr.

Ar sugebėsime žvilgtelėti į savo neišmanymą, jei nuolat puikuojamės savo žiniomis? – Henry David Thoreau

„Vaikų mušti negalima“, – nė kiek nedvejodami teigia psichologai, remdami ilgametę tyrinėjimų patirtimi. Tačiau anaip tol ne visi su tokiu besąlygišku teiginiu sutinka, nes patys savo vaikystėje yra ragavę tėvų pliaukštelėjimo per sėdynę už įvairius prasižengimus ar mokytojo liniuotės per nagus už neatliktą namų darbą ar žioplinėją. Ir kas čia tokio? Juk galbūt kaip tik todėl tapome stropesni, klusnesni, pareigingesni, užuot leidę sau ir toliau krėsti eibes ir tinginiauti. Taigi, nieko blogo, jeigu tokias bausmes taikysime ir savo vaikams, o ir anūkams.

Ar tikrai vienas kitas pliaukštėjimas yra tinkama auklėjimo priemonė vaikams? Tokiam teiginiui pritaria (tiesa, labiau privačiuose nei viešuose pokalbiuose), didesnė dalis Lietuvos žmonių. Todėl Lietuvoje priėmus vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatymą, kitaip dar vadinamą vaikų nemušimo įstatymu ar „Matuko reforma“, prisimenant šiurpų atvejį, kai tėvai negyvai sumušė savo vaiką, socialiniuose tinkluose ir oficialioje žiniasklaidoje kilo diskusijos. Karštai ginčijamasi apie galimas išlygas ir bausmių skirstymą į silpnas ir stiprias. Kai kuriems atrodo, kad galima bausti vaikus, naudojant fizinę jėgą, tik žiūrėti, kad nebūtų per stipriai mušamas...

Vis dėlto toks skirstymas papiktino dalį visuomenės, kuri priminė, jog bet koks smurtas, ne tik fizinis, bet ir psichologinis, kai vaikas uždaromas kambaryje vienas, arba kai tėvai jį ignoruoja ir nekalba, arba kai žemina žodžiais kitiems girdint ir t.t., taigi bet koks smurtas ateityje tokiame vaikui paliks skaudų įspaudą ir turės neigiamų pasekmių jo asmenybės formavimuisi. Seime kelių parlamentarų

Apie vaikų (ne)mušimą

JŪRATĖ KUODYTĖ

siūlytos įstatymo pataisos apie fizinių bausmių skirstymą, leidžiant tas, kurios nepadaro kūno sužalojimų, daugumos palaikymo nesulaukė.

Gerokai didesnę bangą aistrų atnešė įvykis, kuomet iš vienos šeimos buvo atimti vaikai, praeiviui pamačius, kaip motina viešoje vietoje sudavė savo vaikui, jį drausmindama. Šis įvykis kone mėnesį buvo televizijos reportažų, laikraščių, radijo laidų dėmesio centre. Kodėl? Manau, būtent dėl tos asmeninės patirties, kai kažkada patys, būdami vaikai, iš tėvų sulaukė panašių pliaukštelėjimų, tačiau policija jų iš šeimos tada neatėmė.

Tad kodėl dabar taip daroma? Kodėl per pusmetį nuo vaiko teisių apsaugos įstatymo priėmimo keli šimtai vaikų buvo atimti iš tėvų ir daugelis taip ir negrąžinti į savo šeimą? Ir tik dėl vieno kito pliaukštelėjimo? Žmonės, vadinamieji padorūs piliečiai, kurie turi darbą, eina sekmadieniais į bažnyčią, rūpinasi savo vaikais, juos tinkamai aprėngdami, nu-prausdami, nuvesdami į kelis būrelius po pamokų ar į teatro spektaklį, staiga sunerimo, kad valstybė kėsina si į jų vaikus ir gali juos atimti dėl to vieno pliaukštelėjimo. Jų asmeninė patirtis neleidžia pamatyti šiurpios tiesos apie tą dalį Lietuvos visuomenės, kurios nariai nė karto nėra buvę teatre, bažnyčioje, mokykloje, į kurią vežami jų vaikai, kurių gyvenimas sukasi tarp seniūnijos, kur gauna bedarbio pašalpą ir parduotuvės, kurioje už tą pašal-

pą nusiperka alkoholio. Iš tokios šeimos į dangaus karalystę nukeliavo Matukas, kurio gyvenimu šeimoje nesidomėjo nei kaimynai, nei mokykla, kol neįvyko šiurpi nelaimė. Todėl valstybė ir ėmėsi pirmiausia šios visuomenės dalies vaikų apsaugos, galbūt kartais perlenkdama lazda, nespėjusi iširti iki galo kiekvieno atvejo, kai piliečiai pradėjo siųsti pranešimus apie galimą smurtą prieš vaikus. Pagaliau

valstybė ėmė skirti didesnę dėmesį ne tik vaikams, paėmus juos iš smurtaujančių šeimų, bet ir jų tėvams, skirdama jiems įvairias programas, kurios padėtų jiems išbristi iš priklausomybių nuo narkotinių medžiagų, skirdama „mokytojus“, kurie išmokytų gamintis valgi, pirkti buičiai reikalingus daiktus ir juos naudoti pagal paskirtį.

Juk tie padorieji mūsų piliečiai kartais nesusimąsto, kad jų kaimynystėje gyvenantys žmonės niekada neturėjo tėvų, kurie juos būtų mokę kasdienių gyvenimo dalykų, kad jie patys buvo mušami, nepavalgydinti, neprausiami, o kad nerėktų – pagirdomi degtine, bet ne pienu. Tad ir jų pliaukštelėjimas yra visai kitoks nei sočiai gyvenančių ir katalikiškose mokyklose auklėtų piliečių. O ką mes patys, tokie piliečiai, užuot kritikavę valstybę, galėtume padaryti dėl mažutėlių, kurie gyvena kaimynystėje? Kad jie pažintų kitokio gyvenimo skonį? Ar išdrįstume pakviesti juos į savo parapijos Piemenėlių Mišias? Ar pasidalintume kūčiukais? Juk ėdžios su užgimstančiu kūdikėliu yra visai šalia mūsų, tad ar negalėtume pabūti tais trimis karaliais ir atnešti dovanų? Tokių, kuriuos būtų prasmingos visų ateičiai: tikėjimą, viltį ir meilę arba galima ir konkrečiau – pasilabinimą, draugišką aplankymą ir pakvietimą į bendruomenę kartu pasitikti užgims-tantį Išganytoją.

Lietuviui režisieriui – italų dėmesys

Atkelta iš 1 psl.

Lietuvos garbės konsulė Daiva Čekanauskaitė Navarrette, dalyvavusi „Nuostabiųjų lūzerių“ pristatyme, sakė, kad į salę susirinko per 200 žiūrovų. Lietuvių režisieriaus sukurto filmo peržiūrą organizavo italai. Viena iš pagrindinių organizatorių buvo šios tautos atstovė menininkė Valentina Castellani, „Quinn Studios“ įkūrėja, gyvenanti Los Angeles. Specialiai į A. Matelio filmo pristatymą iš Europos atvyko ir „Giro d’Italia“ organizuojančios Italijos bendrovės „RCS Sport“ vadovas Paolo Bellino. Susirinko ir kviestų svarbių JAV kino industrijos atstovų.

Renginyje filmą pristatęs režisierius A. Matelis, pasidžiaugė dėl Lietuvos kinui suteiktos retos garbės rengti hollywoodinę premjerą ir varžytis dėl Oskarų nominacijų.

„Aš jau antrą kartą matau tą filmą, tačiau mielai jį dar kartą pasižiūrėjau. Mačiau, kad jis paliko gerą įspūdį ir kitiems svečiams, tarp kurių buvo įtakingų JAV Kino mokslo ir meno aka-

Lietuviui režisieriui A. Mateliui (iš k.) dėmesį parodė italai RCS Sport vadybininkas Stefano Allocchio ir šios bendrovės vadovas Paolo Bellino.

Marijos Grajauskaitės nuotr.

demijos balsuotojų“, – sakė D. Čekanauskaitė-Navarrette. Ji pasidžiaugė, kad tai jau yra antras kartas, kai A. Matelio sukurtas filmas varžosi dėl „Oskaro“ (2006 metais filmas „Prieš parskrendant į žemę“, pelnė Amerikos režisierių gildijos apdovanojimą). Po „Nuostabiųjų lūzerių“ pristatymo dalis garbingų svečių buvo pakviesti į italų restoraną N. 10, kuris priklauso karjerą baigusiam garsiam italų futbolininkui Alessandro Del Piero.

Parengė

Virginija Petrauskienė

Mielas „Drauge“, mieli laikraščio redaktoriai, bendradarbiai, leidėjai, rėmėjai ir skaitytojai!

Lietuvos himnas baigiamas žodžiais: „Vardan tos Lietuvos vienybė težydi“. Kada mes įgyvendinsime šiuos žodžius? Nėdelskime, vieningai paremkime vienas kitą: lietuviškas organizacijas, centrus. Mes žinome, kad mūsų tauta yra per maža skaldytis. Todėl turime suprasti, kad vieningai paremdami vienas kitą ne tik finansiškai, bet ir asmeniškai dalyvaudami įvairiuose lietuviškuose renginiuose, kartu stiprinsime ir mūsų brangią tautą. Jeigu mūsų tėvai ir seneliai didžiulius atstumus pėsti nueidavo į bažnyčią ar pas kaimyną, tai ateinančiais, 2019 metais sėdę į automobilį galime bet kur nuvažiuoti (nėiškokime jokių atsilikimų ir pasiteisinimų).

Taigi, brangieji, būkime pavyzdingi, 2019 metus pradėkime su pagarba vieni kitiems ir dirbkime vieningai dėl mūsų brangios Lietuvos. Vieningi būsim ir laimingi.

Siunčiu Jums nuoširdžius linkėjimus artėjančių šv. Kalėdų ir Naujųjų metų proga.

Patricia Nelia Paulauskas
Chicago, IL

DRAUGAS

(USPS-161000)
THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday
and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by
the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.
Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284
Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase – \$340.00 • kartą per savaitę \$240.00

Į Kanadą – metams \$390.00 (USD) • 1/2 metų \$210.00 (USD) • 3 mėn. \$110.00 (USD)

Į Lietuvą paprastu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Internetinė prenumerata – metams \$99.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Į Kanadą – metams \$150.00 (USD) • 1/2 metų \$120.00 (USD) • 3 mėn. \$75.00 (USD)

Į Lietuvą – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesiunčiame. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien nuo 9:00 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija –
skelbimai@draugas.org., administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,
audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė –
Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Redaktorė –
Virginija Petrauskienė

Techninis redaktorius –
Jonas Kuprys

Korektorė –
Dalia Sokienė

Už skelbimų turinį ir kalbą neatsakome.

Straipsnių autorių nuomonė nebūtinai sutampa su redakcijos nuomone.

Amerikos psichologų sąjunga savo nariams siuntinėja žurnalą „Monitor on Psychology“. JAV Pašto tarnybai paruoštame pranešime rašoma, kad to žurnalo vidutiniškai spausdinama 75,488 egzemplioriai. Vėliausio numerio tiražas pakilo iki 77,174. Į tai atkreipiau dėmesį, nes kaip tik tuo metu rinkau informaciją metinei apžvalgai apie lietuvių išėivijos popierinę spaudą.

Lietuvių leidiniai lietuvių ir anglų kalba, jei naudojasi JAV pašto nuolaida, turi kasmet užpildyti pranešimą ir jį patalpinti savo leidinyje spalio mėnesį. Iš ten pradėjau rinkti norimą informaciją, nors ne visi leidiniai naudojami JAV pašto nuolaida. Tokiu atveju informacijos ieškojau kitur. Sutelktą informaciją pristatau abėcėlės tvarka, nesvarbu, kokia kalba leidinys leidžiamas. Skliausteliuose taip pat pažymėjau to leidinio pernykštį tiražą.

„Ateitis“. Tai Lietuvoje leidžiamas žurnalas, turintis nemažai skaitytojų ir Šiaurės Amerikoje. Tiražas – 1,100 egz.

„Bridges“. Šiomet šis JAV Lietuvių Bendruomenės leidžiamas žurnalas vidutiniškai spausdino 684 egz. (praėjusiais metais – 713 egz.). Vėliausio numerio spausdinta 398 egz. Sigita Šimkuvienė pastebėjo, kad mažėjant prenumeratorių skaičiui, žurnalas tapo nuostolingas. Ji taip pat teigė, kad šis žurnalas nebėra toks populiarus, jame pasigendama LB veiklos aprašymų. „Deja, žurnalo populiarumas labai sumenko, skaitytojų skaičius sumažėjo beveik per pusę“ („JAV Lietuvių Bendruomenės naujienos“, 2018 rugsėjis-spalis).

„Dirva“. Šiomet vidutiniškai šio laikraščio, leidžiamo kas dvi savaites, tiražas yra 700 egz. (praėjusiais metais – tiek pat), tačiau vėliausio numerio atspausdinta 500 egz.

„Draugas“. Šiomet vidutiniškai spausdinta 1,600 egz. (praėjusiais metais – 1,600 egz.). Marija Remienė, Draugo fondo tarybos pirmininkė, mini mažėjantį skaitytojų skaičių. „Draugo“ laikraštis yra tarsi archyvas – visas, kas jame paskelbta, išlieka amžiams – kas mums yra svarbu ir brangu – lietuviškas švietimas, kultūrinis gyvenimas, tradicijos“ („Draugas“, 2018.11.3.)

„Draugas News“. Šiomet vidutiniškai ir pastarojo numerio spausdinta 2,600 egz. (praėjusiais metais – 2,569 egz.). Šio laikraščio priedas yra „Lithuanian Heritage“ žurnalas, kurį galima prenumeruoti ir atskirai.

„JAV Lietuvių Bendruomenės naujienos“. 2017 m. turėjo apie 100 prenumeratorių. 2018 m. rugsėjo-spalio numeryje apgailestaujama, kad turima nedaug skaitytojų. „Galime pasiguosti bent tuo, kad ‘Naujienos’ išliks kaip Lietuvių Bendruomenės istorijos metraštis“, – teigė Sigita Šimkuvienė („JAV Lietuvių Bendruomenės naujienos“, 2018 m. rugsėjis-spalis).

„Lituanus“. Administracijos pranešimu vidutiniškai ir pastarojo numerio spausdinta 1,450 egz. Prieš trejus metus šio akademinio žurnalo tiražas buvo 1,620 egz.

„Pensininkas“. Administracijos pranešimu, turima 566 žurnalo prenumeratorių. JAV – 445, Lietuvoje – 100, Kanadoje – 21. Prieš trejus metus prenumeratorių buvo 750.

„Pasaulio lietuvis“. Tai Pasaulio Lietuvių Bendruomenės žurnalas, apimęs visas lietuvių bendruomenes pasaulyje. Praėjusių metų pranešime rašiau, kad šis įdomus ir patrauklus žurnalas, prieš porą metų turėjęs 343 prenumeratorius, kovoja dėl savo popierinės ateities. Žurnalas taikomas 45-uose kraštuose gyvenantiems lietuviams, tačiau kai kuriuose kraštuose nėra nei vieno prenumeratoriaus.

„Tėviškės žiburiai“. Tai vienintelis laikraštis Kanadoje, prieš porą metų tapęs dvisavaitiniu leidiniu. Prieš trejus metus jo tiražas buvo 1,015 egz. Praėjusiais metais laikraščio leidėjo valdybos pirmininkė Giedrė Paulionienė rašė, kad sumažėjo prenumeratorių bei lietuviškai skaitančiųjų. Taupant lėšas, teko mažinti redakcijos darbo valandas („Tėviškės žiburiai“, 2017.10.31). Nepavyko sulaukti atsakymo į užklausimą dėl dabartinio laikraščio tiražo.

„The Lithuanian Museum Review“. Šis žurnalas yra Balzekas Museum of Lithuanian Culture leidinys.

Metų pabaigoje – apie lietuviškos spaudos reikalus

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

Pasiteiravus apie jo tiražą buvo gautas atsakymas, kad muziejus spausdina 3,000 žurnalo egz. 4 kartus per metus. „Žurnalas yra siunčiamas muziejaus nariams visoje Amerikoje. Metinė narystė gali kainuoti nuo 35 dol. iki 1,000 dol. Žurnalą galima nusipirkti muziejaus parduotuvėje. Vienas numeris kainuoja 5 dol. Prenumeruoti žurnalą šiuo metu nėra galimybės, reikia tapti muziejaus nariu“, – man rašė žurnalo vyr. redaktorė Karilė Vaitkutė.

Laikui bėgant situacija keičiasi. Pastaruosius dešimt metų egzempliorių skaičiumi pirmavo „Draugas“. Per tą laikotarpį vienu metu jį lenkė „Amerikos lietuvis“ (prieš kelerius metus laikraščio leidėjai priėmė sprendimą atsakyti popierinio tiražo ir leidinį perkėlė į internetinę erdvę – Red.). Praėjusiais metais į priekį išiveržė „Draugo“ leidinių grupei priklausantis „Draugas News“. Šiomet didžiausią tiražą turinčiu leidiniu galima įvardinti „The Lithuanian Museum Review“. Pažymėtina, kad du pastarieji leidiniai yra anglų kalba. Prieš tampdamas „Draugas

News“ priedu, vienu metu tiražo skaičiumi pirmavo „Lithuanian Heritage“ žurnalas.

Optimistai teigia, kad lietuvių išėivijos popierinės spaudos skaitytojų mažėja, nes jie pereina prie internetinio formato. Išskyrus vieną atvejį, neteko matyti jokios statistikos, kuri šį teiginį paremtų. Vienintelę užuominą apie tai radau Draugo fondo pranešime, kad internetinį

„Draugą“, kuris metams kainuoja 99 dol., prenumeruoja 58 asmenys. Prenumeruojantys popierinį „Draugą“, internetinį formatą gali gauti veltui.

Jau minėjau, kad spauda gali būti tarsi archyvas ar istorijos metraštis. Su džiaugsmu sutikau pranešimą apie dedamas pastangas „Draugą“ skaitmeninti. Šiam darbui jau kuris laikas vadovauja dr. Jonas Daugirdas. Atliekamas milžiniškas darbas! Plačiau apie tai buvo rašyta „Draugo“ 2018.10.13 laidoje.

Pabaigai noriu paminėti lietuvių išėivijoje leidžiamus įvairius biuletenius, žiniaraščius, pranešimus, ataskaitas. Galvoje turiu įvairius fondus, labdaros organizacijas, lituanistines mokyklas, jaunimo organizacijas, sporto klubus, parapijas, vienuolynus ir t.t. Tai irgi yra dalis to istorinio paveldo, kuriuo laikui bėgant domėsis istorikai ir kiti specialistai. O dabar šiuose leidiniuose sutelktos žinios teikia įvairiapusę informaciją JAV ir, galbūt, Lietuvos visuomenei. Taip pat skatina visus jungtis bei didžiutis, kad esame viena tauta.

Amerikos lietuviui gydytojui – garbinga premija

Atkelta iš 1 psl.

J. Daugirdo knyga „Vadovas lėtinei inkstų ligai gydyti“ („Handbook of Chronic Kidney Disease Management“) yra pripažinta įvairių pasaulio šalių medicinos profesionalų.

J. Daugirdas per savo mokslinę praktiką redagavo ne vieną medicinos žurnalą. Šiuo metu jis yra medicinos žurnalo „Hemodialysis International“ redaktorius.

Profesorius dėsto universitete gydytojams, besirengiantiems nefrologo specializacijai. Jis pastaraisiais metais dažnai keliauja po pasaulį, kur yra kviečiamas skaityti pranešimų mokslininkų simpoziumuose Abu Dhabi, Kolumbijoje, Brazilijoje, Tailande, Japonijoje, Kinijoje ir kitose šalyse. Kelis kartus su nedidele geriausių pasaulio nefrologų grupe buvo kviečiamas į arabų šalis konsultuoti karališkąją šeimą.

Klinikiniai tyrimai – tobulinti pagalbą ligoniams

Į klausimą, kodėl pasirinko medicinos profesiją, J. Daugirdas pripažino, kad tokį jo sprendimą iš dalies nulėmė senelio, mamos tėčio, medicinos mokslų daktaro Stasio Mačiulio gyvenimas. S. Mačiulis buvo Nepriklausomos Lietuvos gydytojas chirurgas. Jis 1941 metais, kai dirbo Panevėžio ligoninėje, tapo besitraukiančių raudonarmiečių auka. 1941 metais, būdamas Panevėžio apskrities ligoninės vedėju, jis kartu su kitais dviem gydytojais, Antanu Gudoniu ir Juozu Žemguliu buvo suimti ir tiesiai iš ligoninės, tebevilkintys baltais chalatais, miesto gatvėmis nuvaryti į NKVD būstinę. Ten buvo kankinti ir nužudyti.

Tik baigęs studijas, J. Daugirdas taip pat planavo dirbti chirurgu, tačiau netrukus susidomėjo nefrologija. „Inkstai – daug funkcijų atliekantis organas – valo kraują, kontroliuoja kraujospūdį, taip pat rūgščių ir šarmų pusiausvyrą organizme. Todėl nefrologija – labai įdomi sritis, imantis jos, reikia labai daug žinoti“, – sakė J. Daugirdas. Ėmęs gilintis į šią medicinos sritį, jis nusprendė imtis mokslininko veiklos. Dirbdamas mokslinį darbą, atliko kelis svarbius klinikinius tyrimus, bandydamas išsiaiškinti, kaip atlikti ligonių dializę taip, kad ši pro-

cedūra turėtų kuo mažesnę šalutinį poveikį. Klinikiniai tyrimai paprastai atliekami ilgą laiką su keliomis ligonių grupėmis, taikant joms skirtingus gydymo metodus ir stebint, kuri iš šių metodų labiau pasiteisina). Šių stebėjimų rezultatai ir išvados buvo skelbiami medicininėje spaudoje. J. Daugirdas šiuo metu yra paskelbęs mokslinių medicinos straipsnių.

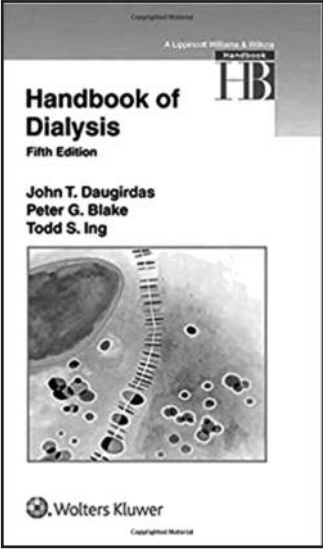
Keletą metų iš eilės J. Daugirdui, dirbant University of Illinois at Chicago klinikinės medicinos profesoriumi, buvo suteikta „Geriausio medicinos daktaro“ apdovanojimas. Visą eilę jo mokslinių tyrimų rėmė „Diabeto, virškinimo ir inkstų ligų JAV valstybinis institutas“ (angl. NIDDK, National Institute of Diabetes and Digestive and Kidney Diseases). Taip pat J. Daugirdo moksliniuose darbuose atlikti tyrimai įgalino suprasti, kad hemodializę galima kokybiškai atlikti ir paciento namuose.

Veikla lietuvybei – svarbi gyvenimo dalis

Prieš 25-erius metus Jeruzalėje vykusiame moksliniame simpoziume J. Daugirdas susipažino su lietuve kolege nefrologe dr. Inga Bumblyte iš Kauno. Jūdviejų ir dar kelių Lietuvos nefrologijos specialistų pastangomis Birštone 1995 metais buvo surengtas tarptautinis nefrologų simpoziumas, kuriame pranešimus skaitė specialistai iš įvairių pasaulio šalių. Tai buvo labai svarbus ir reikalingas renginys tuo metu vos prieš kelerius metus atkurtos nepriklausomos Lietuvos gydytojams. „Tuo metu dializės aparatai, naudojami Lietuvoje, dar buvo gan primityvūs“, – prisiminė J. Daugirdas. Jis pridūrė, kad šiuo metu nefrologija Lietuvoje yra pasiekusi didžiulę pažangą ir nė kiek neatsilieka nuo Amerikos, kai kuriose srityse ją net lenkia.

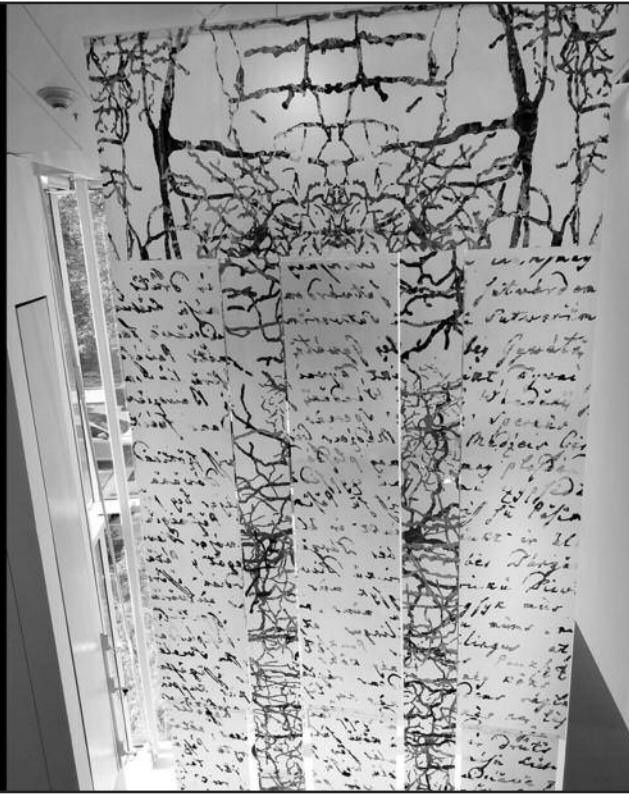
Čikagos ir jos apylinkėse gyvenantys lietuviai J. Daugirdą pažįsta ir kaip žurnalo „Lithuanian

Heritage“ redaktorių, „Draugo“ tarybos narį, kurio iniciatyva ir pastangomis neseniai buvo atliktas milžiniškas darbas – suskaitmeninti nuo 1909 metų iki šiol leidžiamo laikraščio „Draugas“ numeriai. Su žmona, taip pat gydytojos specialybe įgijusia Ona, J. Daugirdas išaugino keturis sūnus, iš kurių vienas rengiasi taip pat, kaip ir prosenelis bei tėtis, pasirinkti medicinos studijas.

TELKINIAI

Lietuviški „Atminties ciklai” – Čikagos universitete

Išpūdinguose „Cycles of Memory” plakatuose – meniškai įprasminta lietuvių tautos praeities ir dabarties jungtis.

Nuotr. iš www.plioplys.com

Čikagos universiteto Žinių formavimo institute (Institute on the Formation of Knowledge), eksponuojama dr. Audriaus Plioplio meno instaliacija, pavadinta „Cycles of Memory” („Atminties ciklai”).

„Atminties ciklo” instaliaciją sudaro 16 besikeičiančių spalvų šviesos skulptūrų ir trys prie lubų pritvirtinti didelio formato plakatai, kurie pamažu sukasi. Instaliacija puikiai matoma iš lauko pro didelius pastato langus. Ji sukuria išpūdingą vaizdą ir dienos, ir nakties metu.

Kad šis dr. A. Plioplio kūrinys būtų geriau suprantamas, dokumentinių filmų kūrėjas Arvydas Reneckis sukūrė du filmus, kuriuos galima pasižiūrėti „YouTube” internetinėje svetainėje, paieškos lange įrašius instaliacijos pavadinimą „Cycles of Memory”. Pirmutiniame filme parodoma visa instaliacija. Antrajame dr. A. Plioplys paaiškina, kad jis šią

instaliaciją sukūrė Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo 100-mečio sukakčiai paminėti. Jis trumpai aptaria vieną plakatą, kuris pašvęstas lietuvių literatūros klasikui Kristijonui Donelaičiui. Kuriant plakatą, buvo panaudotos Donelaičio „Metų” poemos „Rudens gėrybių” skyriaus ištraukos. Menininkas šias citatas įkomponavo į lapą, kurio pagrindą sudaro įvairiai nuspalvinti smegenų skenavimo pavyzdžiai. A. Plioplys filme taip pat pamini kitus Lietuvos istorijoje svarbius asmenis, būtent pirmosios lietuviškos knygos autorių Martyną Mažvydą ir Lietuvos patriarchą daktarą Joną Basanavičių. Filme dr. Plioplys trumpai aptaria daktaro Basanavičiaus teoriją, kad lietuvių kalba, seniausia indo-europiečių kalba, kilusi iš hetitų, kurie gyveno dabartinės Turkijos teritorijoje. Filme rodomas dr. Plioplio fotomontažas iš kelionės į Turkiją, kur jis apžiūrėjo archeologines hetitų civilizaciją menančias archeolo-

gines iškasenas.

Lapkričio mėnesį Susivienijimo lietuvių Amerikoje meno galerijoje, New Yorke, buvo atidaryta dr. Audriaus Plioplio paroda „Sybils: Formation of Thought” (Sibilės: minties formavimas). Parodos atidaryme A. Plioplio pasakytą kalbą nufilmavo Ieva Sireikytė. Tą filmą galima matyti „YouTube” internetinėje svetainėje, įrašius pavadinimą „Sybils: Formation of Thought”.

Dr. A. Plioplio meno instaliacija Čikagos universiteto Žinių formavimo institute bus eksponuojama iki 2019 m. pavasario. Parodos autorius dėkoja filmuotojams Arvydui Reneckiui ir Ievai Sireikytei bei kviečia Čikagos apylinkių lietuvius aplankyti ir apžiūrėti Čikagos universitete šiuo metu rodomas instaliacijas (5737 S. University, Chicago, Illinois).

Parengė Rimas Černius

Artėjant gražiausiai metų šventei, Šv. Kalėdoms, JAV sostinės apylinkėse išsikūrusios lietuviškos mokyklos – Lietuvių mokykla Vašingtone ir Kristijono Donelaičio lituanistinė mokykla pakvietė ir nuotaikingus Kalėdinius koncertus. Abiejų mokyklų organizuotuose šventiniuose renginiuose savo pasirodymus, padedami savo mokytojų, surengė lituanistinių mokyklų mokiniai, kiekvieną šeštadienį besimokantys lietuvių kalbos, papročių ir Lietuvos istorijos. Mokyklų bendruomenės ir Kalėdinių koncertų svečius pasveikino ambasados antrasis sekretorius Tadas Kubilius, dėkodamas vaikams, mokytojams ir tėvams už nenuilstamai puoselėjamas lietuviškas tradicijas, lietuvių kalbą ir išlaikomą stiprų ryšį su tėvyne.

LR ambasados Washingtone inf.

Mokinukai laukia Kalėdų

Kristijono Donelaičio lituanistinės ir Lietuvių mokyklos Vašingtone vaikai su tėveliais ir mokytojais jau sulaukė dosnaus Kalėdų senelio

Aistės Ray ir Evaldo Bujanausko nuotraukos

Lietuvių Fonde – naujas vardinis fondas

Baigiantis Lietuvos valstybės atkūrimo šimtmečio metams ir minint A. Skrupskelienės 25 m. mirties sukaktį Lietuvių Fonde (LF) įkurtas naujas Alinos ir Igno Skrupskelių atminimo fondas. Šio fondo palūkanos bus skiriamos Vytauto Didžiojo universiteto (VDU) arba Vilniaus universiteto (VU) humanitarinių mokslų ar žurnalistikos studentui / -ei. Fondą savo tėvelių atminimui įkūrė dukra Enata Skrupskelytė kartu su savo seserimi dr. Viktorija Skrupskelyte ir broliu dr. Kęstučiu Skrupskeliu.

Ignas Skrupskelis (1903 m. spalio mėn. Melgužėje, Šiaulių apskritis – 1943 m. Tiksliai mirties data ir vieta nėra žinoma. Iš rastų dokumentų galima manyti, kad I. Skrupskelis mirė apie vasario 1 d. viename Pechoros lagerių), 1924 m. baigęs Šiaulių valstybinę gimnaziją (dabar – Juliaus Janonio gimnazija), studijas tęsė Kaune ir 1929 metais baigė Lietuvos universiteto (dabar – VDU) Teologijos-filosofijos fakultetą. Buvo Stasio Šalkauskio mokinys. Gavęs stipendiją, germanistiką studijavo Karaliaučiuje, vėliau – Vienoje, kur 1932 metais apsigynė daktaro laipsnį.

Nuo 1934 metų I. Skrupskelis redagavo žurnalą „Židinys“, nuo 1936 metų dirbo dienraščio „XX amžius“ redakcijos kolektyve. Po 3 metų I. Skrupskelis tapo šio dienraščio vyriausiu redaktoriumi ir dirbo juo iki pat sovietų okupacijos.

Nuo jaunų dienų jį žavi ateitininkų veikla. 1938 m. Ignas Skrupskelis buvo išrinktas Ateitininkų sendraugių sąjungos pirmininku. Dalyvavo Žurnalistų sąjungos valdyboje, ir ypač – Jaunųjų katalikų sąjūdyje, kuris rūpinosi demokratiška ateities Lietuva.

Nors ir būdamas nuošaliau nuo aktyvios poli-

tikos, net ir oponuodamas Lietuvą valdžiusiems tautininkams, I. Skrupskelis vis tiek pateko į pirmųjų sovietų represuotų inteligentų gretas. Antano Sniečkaus pasirašytu arešto dokumentu jis buvo suimtas su pačia pirmąja areštų banga – 1940 metų naktį iš liepos 11-osios į 12-ąją. Apkaltintas kovos vedimu prieš komunistų partiją ir už straipsnių, kuriuose populiarino ideologiją, nukreiptą prieš revoliucinį judėjimą, Kauno kalėjime I. Skrupskelis nuteisiamas

Lietuvos šviesuoliai sutuoktiniai Alina ir Ignas Skrupskeliai. LF archyvo nuotr.

sunkiems darbams aštuoneriems metams ir ištremiamas į Komiją, Deja, sunkūs išbandymai palaužė jo sveikatą ir netrukus jis mirė. Šeima tik po daugelio metų sužinojo apie Igno Skrupskelio įkalinimo vietą ir mirties aplinkybes.

Pedagogė Alina Skrupskelienė (1904 m. kovo 20 d. Rusijoje – 1994 m. sausio 24 d. Putnam, CT), publicisto Igno Skrupskelio našlė, baigusi Lietuvos universiteto Teologijos-filosofijos fakultetą dėstė lietu-

vių kalbą ir literatūrą Kauno „Aušros“ mergaičių gimnazijoje, o 1941–1944 ėjo šios mokyklos direktorės pareigas. Nuo 1920 m. ateitininkė, „Ateities“ žurnalo redakcijos narė Alina Skrupskelienė priklausė „Šatrijos“ korporacijai, buvo Ateitininkų Federacijos taryboje. 1936–1938 m. parengė vadovėlį I–III skyriams „Naujieji skaitymai“ (su J. Ambrazevičiumi ir A. Vaičiulaičiu).

Bėgdama nuo sovietinio maro, 1949 m. Alina Skrupskelienė su trimis mažais vaikais atvyko į JAV. Čia aktyviai įsitraukė į ateitininkų veiklą. 1957–1965 metais dirbo Ateitininkų federacijos taryboje, 1966–1967 buvo Ateitininkų sendraugių sąjungos Čikagos skyriaus pirmininkė, 1973–1979 buvo Ateitininkų federacijos valdybos narė.

Būdama pedagoge ji ir gyvendama JAV nemažai laiko skyrė pedagoginiam darbui. Buvo Lietuvių kalbos ir literatūros mokytojų sąjungos valdyboje.

1979 m. Alina Skrupskelienė atliko didžiulį darbą sudarydama ir redaguodama lietuvių rašytojų antologiją anglų kalba „Lithuanian Writers in the West“. 1980–1985 metais kartu su Česlovu Grincevičiumi parengė ir suredagavo šešis Juozo Brazaičio raštų tomus. Dar vienas jos indėlis – vyro I. Skrupskelio mokslinio darbo (disertacijos) vertimas iš vokiečių į lietuvių kalbą.

Lietuvių Fondas dėkoja Enatai, Viktorijai ir Kęstučiui Skrupskeliams už tokį gražų savo tėvelių atminimo įamžinimą. Tikime, kad Alinos ir Igno Skrupskelių pavyzdys skatins Lietuvos jaunimą ne tik gerai mokytis, bet ir būti tikrais savo tėvynės patriotais, dirbti savos tėvynės labui.

LF inf.

Kūčios Houstone

ALGIS KRYGERIS

Nors nesimatė sniego ir Kalėdų senio rogių, bet Houstono lietuvių bendruomenė buvo susirinkusi švęsti prie bendro Kūčių stalo. Šventėme St. Laurence šviesioje, erdvoje bažnyčios salėje. Pro langus buvo matyti žalia gamta, o salėje vyravo jauki nuotaika.

Bendruomenės pirmininkė Danguolė Altman sveikino atvykstančius, kurie, apžvelgę sustatytus stalus, šnekučiavosi ir dalijosi praejusių metų išpūdžiais ir prisiminimais. Vaikams buvo suruoštas stalas su įvairiais užsiėmimais – ir paišyti, ir dažyti. Tokiu būdu tėvams nereikėjo rūpintis paaugliais, ir jie turėjo progos laisvai pasikalbėti. Tuo laiku ekrane buvo rodoma Rūtos Aldonytės sukurta Lietuvos vaizdų panorama.

Atėjus laikui, pirmininkė pakvietė visus pasirinkti vietas prie apvalių stalų, kad galima būtų pradėti meninę vakaro dalį. Rūta Aldonytė, bendruomenės viceprezidentė, rodydama vaizdus, apibūdė Lietuvos Nepriklausomybės pasiekimus ir Lietuvos padėtį tarp Europos valstybių. Ji pabrėžė lietuvių kultūrinius pasiekimus mokslo, meno ir verslo srityse.

Turėjome progos pasidžiaugti ir savo jaunimo meno pasiekimais. Jie buvo suburti Reginos Mocketės Zito. Visu užbūrė Miko Dunn smuiko garsai. Vyresnės dainininkės (Regina Zito, Birutė Posello, Ieva Bendoravičiūtė ir Rūta Aldonytė) jaunimui padedant, kvietė visus prisidėti ir kartu padainuoti pažįstamas kalėdines giesmes, skambant pianino ir seniai girdėtų kanklių muzikai: „Gul šiandieną“, „Sveikas, Jėzau gimusis“, „Žvaigždelė“ ir kitas.

Galų gale atėjo laikas atkreipti dėmesį į plačiai apkrautus maisto stalus. Prieš prasidedant šventinei vakarienei, pasidalijome tradiciniais kalėdaičiais, linkėdami linksmų Kalėdų švenčių ir laimingų bei sėkmingų Naujųjų metų. Ant stalų puikavosi dvylika patiekalų, prisimenant dvylika apaštalų. Maistą ragauti, savaime suprantama, pradėjome nuo kelių rūšių silkių, kelių spalvų mišrainių ir kitų šaltų patiekalų bei marinuotų grybų. Po to dar buvo šaltos ir šiltos žuvies su virtomis bulvėmis. Pagrindinis pa-

tiekalas čia buvo kepta lašiša. Puotą baigėme kisieliu, aguonų pienu su kūčiukais bei meduoliu.

Jaunimas netruko prisismagurioti. Jų laukė, anot jų, svarbiausia vakaro dalis. Atėjo jų lauktas Kalėdų senis, atsinešdamas didelį maišą dovanų. Tėvų, o tuo labiau vaikų, dėmesys nukrypo į Kalėdų senį, jiems norėjosi žinoti, ką jis atnešė. Dovanų gavo visi vaikai ir visi krykštaudami džiaugėsi savo laime.

Kadangi retai tenka susirinkti daugumai, pasinaudojome proga surengti kitų metų skyriaus vadovybės rinkimus. Buvo išrinkti: prezidentė – Dan-

guolė Altman, viceprezidentai – Virgis Vaičiulis ir Rūta Aldonytė; išdininkas – Rimas Vebeliūnas; sekretorė – Regina Zito; narė – Violeta Papandreu; patarėjai – buvę valdybos nariai Liūda Flores, Algis Pliodžinskas, Algis Krygeris, Indrė Rapalavičiūtė, Jokūbas Žiburkus.

Sočiai prisivalgę, nešini pilnom rankom dovanų, susirinkusieji neskubėjo išsiskirstyti. Norėdami prisiminti susibūrimą ir malonią šventę, sustojome nusifotografuoti. O išėję į lauką patekome į žaliuojančią gamtą, kur nebuvo nei sniego, nei žiemos.

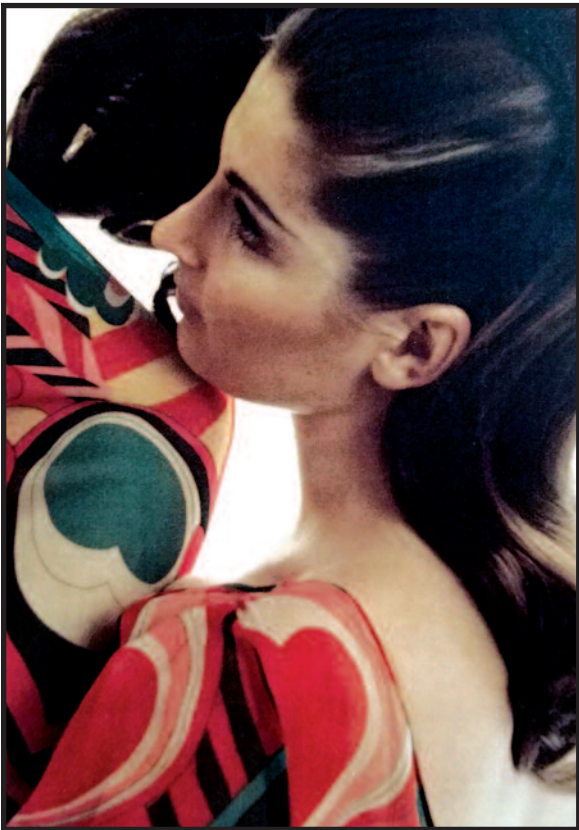
Mažiausieji šventės dalyviai ir užaugę prisimins šventę, kurios metu juos aplankė Kalėdų senis su maišu dovanų.

Nuotaiką skaidrino dainos, plaukiančios iš širdies. Birutės Posella nuotr.

Susirinkusieji – dideli ir maži – džiaugėsi vieni kitais ir artėjančiomis Kalėdomis. A. Krygerio nuotr.

Nijolė Voketaitienė ir gyvenime, ir darbe, pozuodama reklamoms, skleidė eleganciją ir nepakartojamą žavesį.

Nuotraukos iš Voketaičių šeimos archyvo.

N. Voketaitienė: 50 metų, atiduotų modelio karjerai

„Gyvenimas mane pastūmėdavo ten, kur neplanuodavau atsirasti“

VIRGINIJA PETRAUSKIENĖ

Dirbti modeliu – daugelio visų laikų paauglių mergaičių svajonė. Tačiau netikėtai ir neplanuotai atsідurus ant podiumo ir priešais fotoaparatus objektyvus, ten praleisti penkis dešimtmečius – ne kiekvienam skirtas toks gyvenimo scenarijus.

„Gyvenimas mane dažnai pastūmėdavo ten, kur aš net neplanuodavau atsirasti. Tačiau paaiškėdavo, šie kažkieno iš aukščiau priimti sprendimai man būdavo lemtingi“, – sako Čikagoje gyvenanti Nijolė Lipčiūtė-Voketaitienė.

Taip jaunystėje ji buvo „pastatyta“ prieš savo būsimąjį vyrą, garsų JAV operos solistą Arnoldą Voketaitį. Su juo pirmą kartą pasimatė visai netikėtai, atvežusi draugę į operos repeticiją. Kartu su šiuo žmogumi Nijolė pragyveno jau penkiasdešimt metų, tačiau sutuoktinis iki šiol į ją žiūri įsimylėjusiomis akimis.

N. Voketaitienės manekenės ir modelio karjerą taip pat nulėmė atsitiktinumas. Daili lietuvaitė, vėliau Čikagos mados pasaulyje žinoma kaip Nijolė, iš kitų savo kolegijų išsiskyrė ypatingu grožiu, liekana figūra ir plastiška eisena. Jos plaukuose švietė žilų plaukų sruoga, kuri atsirado vaikystėje per vieną naktį, po patirto stipraus emocinio sukrėtimo. Nedaugelis žino, kad Nijolė gali didžiulius giminyse su Lietuvos himno „Tautiška giesmė“ autoriumi Vincu Kudirka. Jis buvo N. Voketaitienės močiutės brolis.

Apie modelio darbą, netikėtumus, keičiančius gyvenimą bei apie žmones ir įvykius tame gyvenime – pokalbis su N. Voketaitiene. Beje, jeigu ne jos sutuoktinis Arnoldas, nežinia, ar kada nors šis pokalbis būtų įvykęs. Į ne vieną bandymą ją prakalbinti „Draugui“, Nijolė kukliai atsakydavo, kad jos gyvenime nieko įdomaus ir svarbaus nevyko. Kartą, kai ši nuostabi pora užsuko į Balzeko lietuvių kultūros muziejų, Arnoldas pasakė: „Sėskitės čia ir dabar, pasikalbėkite. Aš sutinku palaukti“. Taip atsirado šis netrumpas pokalbis.

Nijole, kaip atsidūrėte mados pasaulyje?

Tai buvo apie 1960-uosius metus. Tuo metu aš buvau baigusi St. Xavier University, kur studijavau biologiją ir meną. Jau dirbau asistente University of Chicago mokslinių tyrimų mikrobiologijos laboratorijoje pas tokį japonų profesorių George Kasai. Kartą aš mieste susipažinau su viena mergina, kuri pasakė, kad eina į peržiūrą. Aš paklausiau, kas tai yra. Ji pakvietė mane eiti kartu ir pačiai pasižiūrėti. Ir aš su ja nuėjau į tą peržiūrą, kuri vyko tuo metu labai madingoje vietoje – parduotuvėje „Marshall

N. Voketaitienė, sulaukusi 75-ojo gimtadienio. Suprantama, kodėl modelių agentūra ją toliau kvietė ir ragino neatsisakyti darbo – fotografuotis reklamoms.

Field's". Nuėjusios turėjome užsirašyti savo pavardes ten padėtame lape. Maniau, kad reikia užsirašyti tik tam, kad galėčiau patekti į salę. Todėl įrašiau savo pavardę tame sąraše. Ten susirinko gal 200 merginų. Jas kvietė po vieną ir prašė pereiti podiumu, apsiskuti, žodžiu, pasirodyti. Staiga išgirdau, kaip perskaitė mano pavardę. Supratau, kad ir man teks pasirodyti, kaip ir toms merginoms, todėl visos blusos apmirė. Bet ant podiumo pasirodžiau taip, kaip man atrodė gražiau. Mat buvau lankiusi baletu užsiėmimus, todėl mokėjau judėti. Kai baigiau tą pasivaikščiojimą, pagalvojau: „Ačiū Dievui, viskas pasibaigė“. Bet peržiūros pabaigoje paaiškėjo, kad mane vienintelę atrinko. Aš tuomet nuėjau ir pradėjau tų organizatorių atsiprašinėti, kad negalėsiu dirbti, nes turiu kitą darbą. Tačiau mane nuramino, sakė, kad galėčiau dirbti savaitgaliais. Išsiaiškinusi, kad nereikės mesti darbo universitete, sutikau demonstruoti drabužius parduotuvėje „Marshall Field's" ant podiumo savaitgaliais.

Kokia buvo manekenės ir modelio darbo pradžia?

Buvau įmesta į tą profesiją be jokio išankstinio savo plano ir supratimo apie ją. Tačiau dirbdavau tik

savaitgaliais, kitas dienas tebedirbau universiteto laboratorijoje. Mano pirmasis pasirodymas buvo šeštadienį. Tuomet parduotuvėje „Marshall Field's" buvo tokia programa: kol žmonės pietauja prabangame restorane, salėje, pavadintoje „Walnut Room", tuo metu vyksta „Luncheon shows" – mes, merginos, demonstruodavome tuos drabužius, kurių galima nusipirkti šioje parduotuvėje. Ponios išidėmėdavo patikusio kostiumėlio ar suknelės numeriuką, kuri mes nešdavome rankoje, ir eidavo ieškoti, kur tą drabužį nusipirkti. Kiekviena mergina restorane turėdavo praeiti tam tikrą kelio atkarpą. Šių mūsų pasirodymų metu grieždavo orkestras. Aš, pirmą kartą eidama, susipainiojau ir nebežinojau, kur eiti. Gerai, kad pamačiau, kaip vienas orkestro smuikininkas, gelbėdamas situaciją, smičiumi man parodė kelio kryptį.

Kada nusprendėte visą savo laiką skirti drabužių demonstravimui?

Man patiko dirbti modeliu, nes žinojau, kad gerai atlieku tą darbą. Pradėjau „Marshall Field's", bet po kurio laiko sulaukiau pasiūlymų demonstruoti drabužius ir kitose parduotuvėse – „Carson's", „Neiman Marcus" ir kt. Pasiūlymų daugėjo sniego gniūžtės principu. Vėliau, kai man už pasirodymą ant podiumo ir pozavimą fotografams pradėjo mokėti tiek, kiek ir universitete, tuomet ryžausi atsisakyti laborantės darbo. Prieš tai pasikalbėjau su laboratorijos vadovu daktaru G. Kasai. Profesorius turėjo tris dukras, todėl puikiai suprato, ką jaučiu. Jis pasakė: „Kol esi jauna, pasinaudok modelio profesijos teikiamomis galimybėmis. O pas mane galėsi grįžti kada tik panorėjusi". Jis net nenujautė, kad modelio darbas mane pasiims ir nebepaleis iki pat senatvės. Bet noriu pasakyti, kad modeliams mokėdavo tikrai ne fantastiškus atlyginimus. Kai pasikaitau, kokius atlyginimus dabar gauna šios profesijos atstovės, tai galiu pasakyti, kad mes net pasapnuoti apie tokius negalėjome. Tik kai pradėjau dirbti su konkrečiomis modelių agentūromis, jos ėmė nustatinėti, kiek užsakovai turi mokėti jų modeliams.

Daug metų dirbote ant podiumo, buvote tikra žvaigždė. Mokėte ir kitas jaunas manekenes šios profesijos slapčių. Ar galite palyginti tuometinių ir dabartinių manekenių darbą?

Modelio darbas yra fizinis ir labai sunkus. Aš savo karjeros metu dar dėsciau International Academy of Mercandise and Design. Turėjau parengti merginų, kurios galėtų demonstruoti drabužius, dirbti fotomodeliais. Mokydavau jas to, ko būtiniausiai reikia modelio darbui: kaip eiti, kaip pa-

sisukti, kokia turi būti laikysena ir t.t. Iš karto matydavau, ar mergaitė jaučia, kaip reikia rūbą parodyti. Modelio darbas yra ne kas kita, kaip drabužio parodymas. Manekenė turi suteikti drabužiui gyvybės. Nes rūbas vienaip atrodo ant pakabos, kitaip – dėvimas žmogaus. Pamenu, vieną merginą, kuri labai norėjo būti modeliu, bet nesuprato to darbo esmės. Ji tiesiog sukiojosi, tačiau negalėjo paaiškinti savo judesių logikos. Ji niekaip nesuprato, kad pats drabužis diktuoja judesius. Mokiau, kad norint parodyt apsiaustą, reikia išskleisti rankas, norint pademonstruoti sijoną – turi vienaip ar kitaip pasisukti. Manekenės turi rodyti ne savo judesius, o rūbą.

Aš negaliu žiūrėti į dabartinių manekenių darbą. Man baisu. Kokia čia technika... kojos statomos šleivai, užpakalis „mėtomas“ į šonus. Jeigu tokia eisena ir galėtų būti pateisinama, tai tik demonstruojant suknelę su ilgu šleifu, kuris turėtų vinguriuoti. Nepriimtini man ir dabartiniai modelių atrankos kriterijai.

Jūsų, profesinis – manekenės ir foto-modelio darbo stažas – įspūdingas. Daugiau nei 50 metų buvote įdomi modelių agentūroms, reklamos kūrėjams. Kaip pavyko taip ilgai išsilaikyti žiauria konkurencija garšėjančioje mados ir reklamos rinkoje?

Aš nesisengiau išsilaikyti, seniai norėjau pasitraukti. Bet buvau pasirašiusi sutartį su agentūra, todėl užtruko laiko, kol išsisukau nuo to darbo. Man agentūroje nuolat kartojo, kad esu jiems naudinga. Juk reklamos versle reikia ir pagyvenusių žmonių. Po to, kai prieš kelerius metus patyriau insultą, griuvau ir man skilo skruosti-kaulis. Veide atsirado didelė kraujosruva. Mane net su ta mėlyne siuntė fotografuotiis vaistų reklamai. Nuėjusi į peržiūrą, pamačiau ant sienos daug kreivai pakabintų fotografijų. Paklausiau, ar jos tikrai kreivai kabo, ar man dėl patirtos traumos taip atrodo. Jie mane patikino, kad matau viską teisingai. Bet tuomet pati sau pamaniau: jeigu man kyla tokių klausimų, tai kodėl turėčiau dar dirbti? Nusprendžiau, kad jau tikrai atėjo metas sustoti.

Ar gyvenime visada jautėtės graži?

Noriu pasakyti, kad niekada nesijaučiau esanti graži. Viena kartą aš, dar būdama vaikas, savo mamos paklausiau: „Mama, ar aš graži?“. Ji išsisuko nuo tiesaus atsakymo: paaiškino, kad savi vaikai net pelėdai yra gražūs. Kai gyvendama Vokietijoje, Oldenburgo DP stovykloje, nusprendžiau užsirašyti į baleto pamokas, mama bandė mane atšaldyti: „Kas tave priims tokią, kaip vorą?“. Baleto mokytoja taip pat pamanė, kad tokiam voreliui nelabai seksis. Bet vėliau pamatė, kad esu gabi balerina. Buvau plona, ilgakojė. Man niekas nesakė, kad esu graži, ir aš niekada taip negalvojau, nesijaučiau gražia. Pavyzdžiui, gimnazijoje būdavo madų parodos, tai aš tame renginyje niekada nedalyvaudavau, nemaniau, kad tam pakankamai gerai atrodau. Tarp mano mokyklos mokytojų buvo tokia vienuolė Bertha. Eidama ji raišiodavo, todėl iš tolo būdavo girdėti, kaip atbarška Bertha su savo rožiniu. Ji per semestrą niekaip neišmoko ištarti mano vardo, todėl į mane kreipdavosi „Nikolai“. Sutikusi mane klausdavo: „Nikolai, ar tu pavalgiusi? Jai atrodydavo, kad aš per mažai valgau. Todėl dažnai išvarydavo iš pamokos ir liepdavo eiti pavalgyti pusryčių. Vėliau, jau būdama suaugusi, esu išgirdusi nemažai komplimentų. Net dabar, kai teko atsidurti ligoninė-

Arnoldas ir Nijolė Voketaičiai Balzeko lietuvių kultūros muziejuje vykusiame filmo „Prisimenu motinos balsą“ (rež. Agnė Marcinkevičiūtė) pristatyme.

Virginijos Petrauskienės nuotr.

je, prie mano lovos subėgo seselės slaugytojos, negalėdamos atsistebėti, kokia vis dar lygi yra mano veido oda. Manęs laukė „moteriška“ operacija, todėl juokais joms priminiau, kad ne į tą kūno dalį jos sutelkė savo dėmesį.

Jūs nuo vaikystės turėjote išskirtinę išvaizdos detalę – žilų plaukų sruogą. Kaip ji atsirado?

Aš pražilau būdama maždaug 9-erių. Tai atsitiko Lenkijoje, kur per vieną naktį patyriau visą karo klaikumą. Kai mūsų šeima pasitraukė iš Lietuvos, mes kurį laiką gyvenome Lenkijoje, kaimelyje Kozy. Buvome prisiglaudę tokioje lūšnoje prie bažnyčios. Viena naktį prie mūsų kaimo priartėjo karo frontas. Pro savo namelio langus matėme žiaurų mūšį, kuris vyko gatvėse ir net mūsų kieme. Matėme, kaip rusų ir vokiečių kareiviai kovojo vienas prieš vieną, kaip negyvėlių kūnai gulėjo gatvėje. Vienas pavargęs rusų kareivis atėjo į mūsų namus ir, norėdamas išsimiegoti, paliepė mano seneliui užleisti savo lovą.

Netrukus aviacijos sviedinys pataikė į bažnyčią, o nuo stipraus oro

smūgio įgriuvo ir mūsų namelio stogas. Senelio lovoje miegojęs kareivis žuvo iš karto. Mūsų šeimos nariai liko gyvi. Mes iš namų bėgome slėptis į netoliese esančią mūrinę mokyklą. Kartu su mumisėjo ir keli rusų kareiviai. Jie liepė pirmai eiti mano močiutei, kuri turėjo tapti skydu, jeigu kas imtų šaudyti. Kai mes bėgome, aš girdėjau, kaip pro šalį zvimbia kulkos. Pakelyje mėtėsi žuvusių žmonių kūnai ir jų dalys, mirtinai sužaloti arkliai. Kai kur mama man delnu uždengdavo akis, kad nematyčiau. Mokykloje buvo susirinkę daug žmonių. Rusų kareiviai vaikštinėjo tarp jų ir rinkosi dailiasias jaunas merginas. Priėję nusilenkdavo, tarsi kviesdami šokiui, ištardavo „razrešite priglasit“ (leiskite pakviesti) ir galantiškai atkišdavo parankę savo aukai. Ją nusivedę vieni prievartaudavo, o kiti tuo metu laukdami savo eilės, rikiavosi šalia. Išniekintą merginą partempdavo leisgyvę ir numesdavo šalia jos artimųjų. Iki šiol prisimenu tų mergaičių veidus... Mūsų šeimos nariai šiame košmare liko sveiki, bet man nuo patirto išgąščio atsirado ši žila sruoga. Rytą po to bom-

Nijolė Lipčiūtė-Voketaitienė, sceninis vardas Nijole, gimė 1935 m. balandžio 9 d. Plungėje. Artėjant Antrojo pasaulinio karo frontui su šeima pasitraukė į Lenkiją, vėliau į vakarinę Vokietijos dalį. Gyveno DP stovykloje Oldenborge, dalyvavo skautų veikloje. 1950 m. Nijolės šeima persikėlė į JAV. N. Lipčiūtė Čikagoje siekė vidurinio išsilavinimo, kartu mokėsi baleto studijoje. Baigė lituanistinę mokyklą, priklausė skautų ir ateitininkų organizacijoms. 1958 m. Chicago St. Xavier University įgijo biologijos bakalauro diplomą, po to šešis metus šioje aukštojoje mokykloje dirbo mikrobiologijos asistente.

Apie 1961–1962 m. pradėjo dirbti ir kaip manekenė. 1966–1969 m. priklausė Čikagos modelių agentūrai A+. 1969–1983 m. buvo sudariusi sutartį su Shirley Hamilton Talant agentūra. Demonstravo Versace, Fendi, M. Bohan ir kt. žinomų mados namų sukurtą aprangą, buvo modeliu žinomiesiems mados dizaineriams Valentino, B. Bisoulis, J. ir C. Couture, C. Scott bei kt. 1968 m. ir 1969 m. laikraščio *Chicago Tribune* buvo įrašyta į geriausių modelių sąrašą.

Nuo 1983 m. dėstė JAV Tarptautinėje reklamos ir dizaino akademijoje (angl. International Academy of Merchandising and Desing), 1985–1989 m. buvo Modelių skyriaus direktore. Pagal sutartį dirbo su *Elite* agentūra, buvo American Express, Chicago Place, McDonald’s, United Airlines ir kt. žinomų kompanijų fotomodeliu. Jos demonstruojamų rūbų nuotraukas spausdino *Lands End*, *Sears*, *Montgomery Ward* katalogai.

Nijolė Voketaitienė priklausė Čikagos modelių draugijai, buvo išrinkta valdybos nare bei Standartų ir etikos komiteto pirmininke. Vyras – garsus operos solistas Arnoldas Voketaitis.

bardavimo ir nakties mokykloje, kai prašvito, mano močiutė pamanė, kad aš įlindau į kalkes ir išsitempiau. Bet balta spalva liko nenuplaunama. Aš dėl tos sruogos save vadindavau šešku.

Jau daugiau nei penkias dešimtis metų esate mylima pasaulyje garsaus lietuvių kilmės operos solisto Arnoldo Voketaičio žmona. Užsiminėte, kad jūsų susitikimas buvo dar vienas likimo pokštas?

Mano draugė Daiva Mongirdaitė buvo operos solistė. Ji buvo apsi-stojusi Marquette Parke, mano namų kaimynystėje, todėl kartą aš ją vežiau į repeticiją. Čikagos lietuvių opera statė Jurgio Karnavičiaus „Gražiną“. Arnoldo tuomet dar niekas nepažinojo, jis buvo gimęs Connecticute. Kai baigėsi repeticija, operos atlikėjai, mėgžiodami garsios Čikagos Lyric operos solistus,ėjo pavalgyti į restoraną „Italian Village“. Mes su drauge pradžioje bandėme nueiti į kitą restoraną, bet ten nebuvo vietos, galiausiai ir mes atsiradome „Italian Village“. Ten buvo likusios tik kelios vietos. Viena iš jų buvo šalia Arnoldo, ten mane ir pasodino. Mes susipažinome, jis mane pakvietė į balių, kuris paprastai rengiamas operos premjeros dieną. Aš ne iš karto sutikau eiti, pasakiau, kad man reikia pagalvoti. Jis paklausė, kiek laiko galvosiu. Pasakiau, kad trijų dienų užteks. Kai Arnoldas man paskambino po trijų dienų, aš sutikau eiti su juo. Taip prasidėjo mūsų draugystė.

Kadangi Arnoldas kantriai laukė ir mūsų pokalbio metu kartais įsiterpdavo, papildydamas Nijolės pasakojimą, neiškenčiau jo kai ko nepaklaususi. Kaip šeimoje sutarė du menininkai? Kaip jam, operos pasaulio žvaigždei, sekėsi gyventi su kita – grožio pasaulio žvaigžde. Ar didžiavosi savo žmona, ar jos pavydėjo gerbėjams?

2018 metų rugsėjį sukako 50 metų, kaip mes esame kartu. Kai pirmą kartą ją pamačiau, ji man pasirodė tokia graži ir elegantiška, kad mane iš karto sužavėjo. Ji buvo nuostabi, kaip debesis virš žemės – mano pilve iš karto ėmė plasnoti drugeliai. Aš visą gyvenimą kasdien su savimi nešiojuosi jos nuotrauką.

Kai ji eina įsikibusi man į parankę, aš visada didžiuojuosi. Nijolė visada buvo ir yra grožio ir elegancijos pavyzdys. Kai aš dainuodavau operose, kiekvienas dirigentas labai norėdavo, kad į tuos spektaklius ateitų Nijolė. Buvo vienas toks žymus dirigentas ir kompozitorius Stanislav Skrowaczewsky – dailus, elegantiškas. Jis du sykius, pasirašydamas su manimi sutartį, juokais pridėjo mažą lapelį su prierašu, kad ši sutartis negalios, jeigu po koncertų į surengtus priėmimus neat-eisiu su savo žmona. Stanislav būtinai norėdavo, kad tuose priėmi-muose Nijolė sėdėtų šalia jo.

Antra vertus, mums abiems gyventi kartu buvo ne tik džiaugsmas, bet ir sunkus darbas. Aš supratau, kad ji dirba labai sunkiai. Ruošiantis pasirodymams, Nijolei reikėdavo anksti keltis, pasidaryti makiažą, pasiruošti. Ji negalėdavo vėluoti, nes kiekviena pavėluota minutė reikė-piniginę baudą. O mano darbas taip pat nebuvo lengvas. Prieš savo pasirodymus man reikėdavo išsi-miegoti ir pailsėti. Mūsų darbo ir poilsio laikas nesutapdavo. Nijolė tą visada suprato. Mes stengėmės gyventi suprasdami ir paremdami vienas kitą.

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Seimas pritarė SGD laivo-saugyklos įsigijimui

Vilnius (LRS.lt) – Seimas pritarė Energetikos ministerijos inicijuotiems įstatymų pakeitimams, kurie jau kitais metais leis sumažinti suskystintųjų gamtinių dujų (SGD) terminalo sąnaudas.

Seimas pritarė siūlymui dėl ilgalaikio SGD importo užsitikrinimo, įsigyjant SGD laivą-saugyklą po 2024 m. Šis apsisprendimas dėl SGD tiekimo testinumo užtikrinimo leidžia optimizuoti ir mažinti SGD terminalo išlaikymo sąnaudas jau trumpuoju laikotarpiu – po 23-25 mln. eurų kasmet. Šis mažinimas galėtų būti įgyvendinamas nuo 2019 m. vidurio.

„Tai gera ir ilgai laukta žinia dabartiniams gamtinių dujų naudotojams. Tiek verslas, tiek gyventojai pajus šio sprendimo ekonominę naudą mokėdami mažiau. Taip pat tai strategiškai svarbus sprendimas valstybei, kuri savo rankose ir po 2024 m. išlaikys instrumentą, stiprinantį mūsų energetinį saugumą ir užtikrinantį kainų spaudimą rusiškoms dujoms“, – sako energetikos ministras Žygimantas Vaičiūnas.

Pagal įstatymą SGD terminalo operatorė „Klaipėdos nafta“ iki 2024 m. gruodžio 31 d. nuosavybės teise įsigys plaukiojančiąją SGD saugyklą, pasirinkdama rinkoje esantį ekonomiškai naudingiausią pasiūlymą. Tai leis Klaipėdos SGD terminalo veiklos sąnaudas išdėstyti ne per 10 metų SGD laivo-saugyklos nuomos laikotarpį kaip yra dabar, bet per visą numatomą SGD terminalo veiklos laikotarpį. Tai

subalansuotas ir teisingas sprendimas tiek dabarties, tiek ateities gamtinių dujų vartotojų atžvilgiu.

Nepriklausomų tarptautinių konsultantų analizė ir išsamūs techniniai bei ekonominiai vertinimai parodė, kad įsigydama SGD laivą saugyklą Lietuva gauna didžiausią strateginę ir ekonominę naudą – garantuojamas energetinis savarankiškumas, išlaikant prieigą prie tarptautinės ir stipriai augančios SGD rinkos ir užtikrinama, kad dujų kaina bus konkurencinga ir už jas nereikės permokėti.

Ekonominė nauda Lietuvai sieks nuo 60 iki 160 mln. eurų per metus, priklausomai nuo situacijos regioninėje ar nacionalinėje dujų rinkoje.

Sumažinti SGD saugumo dedamosios sąnaudas padės ir šiandien Seimo priimtas sprendimas dėl SGD terminalo būtinąjį kiekį realizavimo modelio pakeitimo. Preliminariais skaičiais, patobulinta tvarka leis apie 6 mln. eurų sumažinti šias sąnaudas lyginant su šiemet esančia situacija.

Prielaidas ateityje įsigyti dujas konkurencingesnėmis kainomis sukurs ir šiandien Seime patvirtinti regioninės dujų rinkos suformavimo ir veikimo principai. Tai deda teisinį pamatą Baltijos šalių nacionalinių dujų rinkų sujungimui. Sukurta regioninė dujų rinka leis efektyviau išnaudoti gamtinių dujų infrastruktūrą, mažinti dujų transportavimo kaštus ir tokiu būdu vartotojams įsigyti dujas už palankesnę kainą.

Universitetų diplomams – automatinis pripažinimas

Vilnius (BNS) – Seimas ratifikavo Lietuvos, Latvijos ir Estijos susitarimą, kad šių šalių aukštųjų mokyklų diplomai būtų pripažįstami automatiškai.

Automatinis pripažinimas reiškia, kad baigus studijas vienoje Baltijos šalyje ir norint toliau studijuoti ki-

toje aukštojo mokslo diplomą bus pripažįstamas automatiškai.

Iki šiol, pavyzdžiui, įgijus bakalauro laipsnį Estijoje ar Latvijoje ir norint studijuoti magistrantūrą Lietuvoje, reikia kreiptis į Studijų kokybės vertinimo centrą, kad įgytas diplomą būtų pripažintas.

Premija A. M. Sluckaitei-Jurašienei

Vilnius (BNS) Kultūros ministerijoje pasveikinti šių metų Bronio Savukyno premijos ir trijų premijų už publicistinius kūrinius laureatai.

Kalbininko, vertėjo, žurnalisto, redaktoriaus Bronio Savukyno premija skirta rašytojai Aušrai Marijai

Sluckaitei-Jurašienei už intelektualios eseistikos knygą „Spektaklių ir sapnų klavyrai“ – mąslų ir atvirą pasakojimą apie namus be namų.

Šiuo metu JAV gyvenanti A. M. Sluckaitė-Jurašienė negalėjo atvykti atsiimti premijos.

„Grammy“ nominantas – Lietuvoje įrašyta plokštelė

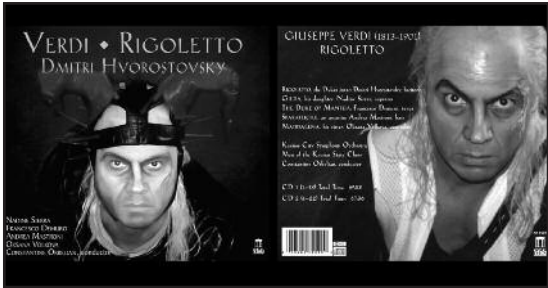
Kaunas (ELTA) – Tarp penkių geriausių operos įrašų paskelbtame „Grammy“ nominantų sąrašė yra kompaktinė plokštelė, kurią įrašė Kauno miesto simfoninis orkestras (KMSO) vadovaujamas vyriausiojo dirigento Constantine Orbelian (JAV).

Kaune buvo įrašyta Giuseppe Verdi opera „Rigoletto“. Ją įrašant, dalyvavo žymiausias klasikinės muzikos žvaigždės: garsiausias rusų baritonas Dmitrijus Chvorostovskis, New Yorko „Metropolitan opera“ teatro jaunosios kartos žvaigždė sopranas iš JAV Nadine Sierra, fantastiško balso italų tenoras Francesco Demuro, tarptautinių konkursų laureatė mecosopranas iš Baltarusijos Oksana Volkova, visame pasaulyje koncertuojantis bosas iš Italijos Andrea Mastroni.

Operos įrašuose dalyvavo Kauno

valstybinis choras.

KMSO diskografiją sudaro tuzinas kompaktinių plokštelių, kurios įrašytos ir išleistos bendradarbiaujant su žymiausiaisiais šiandienos balsais: Lawrence Brownlee (tenoras, JAV), Stephen Secco (tenoras, Italija), John Osborn (tenoras, JAV), Stephen Costello (tenoras, JAV). Kompaktinės plokštelės, įrašytos Kaune, buvo nominuotos „Grammy“ bei „Tarptautiniams klasiškinės muzikos apdovanojimams“.

Kaune įrašyta opera „Rigoletto“ pristatoma „Grammy“ apdovanojimams. Opera Wire nuotr.

Maskvai gresia naujos sankcijos

Kijevas (BNS) – Vakarai netrukus gali paskelbti naujų sankcijų Maskvai dėl incidento prie Rusijos aneksuoto Krymo, kai rusų pasieniečių laivai apšaudė ir užgrobė tris Ukrainos karo laivyno laivus ir jų įgulos narius, pareiškė JAV specialusis pasiuntinys Ukrainai Kurt Volker.

Britanijos vyriausybė svarsto „Brexit“ be sutarties

Londonas (BNS) – Didžiosios Britanijos vyriausybė susirinko tartis dėl pasiruošimų scenarijui, kad Jungtinė Karalystė turės ištوتي iš Europos Sąjungos be jokios sutarties.

Ketinama aptarti, kaip paskirstyti 2 mlrd. svarų valstybės lėšų, kad būtų apsidrausta nuo potencialaus ekonominio chaoso.

EBI ragina bankus ruošti „Brexitui“

Frankfurtas (ELTA) – Europos bankai turėtų pasiruošti patys ir paruošti savo klientus staigaus ir kieto „Brexito“ grėsmei, cituojamas Europos bankininkystės institucijos (EBI) pareiškimas.

EBI pranešimas pasirodė, kai Didžiosios Britanijos parlamente užstrigęs „Brexito“ susitarimas nustūmė šalies ateitį į nežinią. Galimi „Brexito“ scenarijai yra skirtingi – nuo chaotiško pasitraukimo be jokios sutarties iki antro referendumo.

Didžiosios Britanijos premjerę Th. May ne kartą įspėjo, kad, jei jos siūlomas susitarimas bus atmetas, penkta pagal dydį pasaulio ekonomika gali pasitraukti iš ES be jokios sutarties – o tai yra košmariškas variantas daugeliui didelių įmonių – arba pasilikti

„Idėja, kad reikia reakcijos papildomomis sankcijomis... atrodo, įgauna pagreitį“, – teigė jis.

Simferopolio ir Kerčės teismai nusprendė, kad visi 24 ukrainiečių jūreiviai turi būti areštuoti iki 2019 metų sausio 25 dienos.

JAV ir ES, pasmerkė šią ataką.

Likus tik 101 diena iki numatyto Britanijos pasitraukimo iš ES kovo 29-ąją, nėra aišku, ar valstybė išstos iš Bendrijos susitarusi dėl būsimų santykių, ar paliks bloką nepasiekusi tokios sutarties. Būgštaujama, kad pastaroji baigtis gali sutrikdyti oro uostų veiklą ir nulemti prekių stygių.

Sajungoje, ignoruodama referendumo rezultatus.

„Brexitas“ be sutarties reiškia, kad nebūtų jokio pereinamojo laikotarpio, taigi pasitraukimas įvyktų staiga, tačiau ES ir Didžioji Britanija bando pasiekti susitarimus kai kuriose srityse, kaip aviacijos, siekdamas sumažinti chaosą. Didžioji Britanija yra Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) narė, todėl muitai ir kiti prekybos reglamentavimo aspektai būtų nustatyti pagal PPO taisykles.

Šalies verslas jau kurį laiką rengia nenumatytų situacijų planus, siekdamas susidoroti su nepatogumais, kuriuos sukeltų kietas „Brexitas“, kaip sudėtingos patikros muitinėse, galinčios užkimšti uostus, prekybos arterijas ir tiekimo grandines Europoje ir kitur.

Prancūzija apmokestins technologijų milžines

Paryžius (ELTA) – Prancūzija savarankiškai, nelaukdama visą ES apimančio mokesčio įvedimo, įves mokesť didelėms interneto ir technologijų įmonėms nuo sausio 1 d., pranešė šalies finansų ministras Bruno Le Maire.

Prancūzija intensyviai skatino šalis pritarti vadinamajam GAFA mokesčiui – pavadintam pagal „Google“, „Apple“, „Facebook“ ir „Amazon“ – siekdamą, kad pasaulio technologijų

milžinai mokėtų sąžiningą dalį mokesčių nuo didžiulio jų verslo Prancūzijoje.

Žemi mokesčiai, kuriuos Europoje moka Jungtinių Valstijų technologijų milžinai, sukėlė daugelio žmonių ES pyktį, tačiau 28 šalių blokas nesutaria, kaip reikėtų spręsti šį klausimą.

Tikėtina, kad naujasis mokesťis gali sukelti neigiamą Jungtinių Valstijų atsaką Europos įmonėms.

Už bausmę daug kartų žiūrės filmą „Bembis“

Chicago (BNS) – Mis-sourio valstijoje vienas teisėjas praeitą savaitę skyrė vienam užkietėjusiam brakonieriui daug kartų peržiūrėti animacinį filmą „Bembis“ (Bambi) – klasikinę studijos „Walt Disney“ juostą, pasakojančią graudžią istoriją apie stirniuką, kurio motiną nušovė medžiotojas.

David Berry Jr. be metų trukmės įkalinimo bausmės, turės per šį laikotarpį bent kartą per mėnesį peržiūrėti „Bembį“. Teisėsaugos pareigūnai nurodė, kad šis nuosprendis buvo paskelbtas atlikus „vieną didžiausių tyrimų dėl brakonieriavimo“.

D. Berry ir du jo giminaičiai buvo suimti ir apkaltinti per trejus metus neteisėtai sumedžioję šimtus elnių.

„Tie elniai buvo trofėjiniai patinai, sumedžioti neteisėtai, daugiausiai naktimis – dėl savo galvų, o elnių kūnai buvo bergždžiai paliekami“, – sakė Mis-sourio Lorens apygardos prokuroras Don Trotter.

Brakonierius daug kartų bus priverstas susigraudinti. The Rhetoric of Disney nuotr.

Studijos „Walt Disney Company“ 1942 m. išleistas „Bembis“, pasakoja apie stirniuką didelėmis akimis ir jo rūpestingą motiną, jaudino daugelio kartų vaikus.

Sukrečiantis mažylio Bembio, susirietusio šalia medžiotojų nušautos motinos, vaizdas tapo viena įsimintiniausių scenų per kino istoriją.

Ši „Bembio“ scena laikoma viena liūdniausių kino pasaulyje.

VERSLO NAUJIENOS

Verslo dovanų idėjos

Korporatyvinės dovanos jau kuris laikas yra būtinas dalykinio bendravimo elementas. Per šventes ir įmonių jubiliejus dovanos teikiamos visiems kolektyvo nariams arba tik ypač nusipelnusiems, taip pat klientams ir verslo partneriams. Tai labai padeda stiprinti kolektyvo dvasią, skatina klientų ir partnerių lojalumą, didina prekės ženklo žinomumą ir gerina įvaizdį.

Įmonės dovanų idėjos

Verslo dovanoms sukurti ir paruošti egzistuoja ištisa dovanų pramonės šaka. Kasmet ieškoma naujų ir dar nematytų dovanų. Suprantama, yra smulkių dovanų, kurios tinka visais atvejais. Tai paprastos, masiškai gaminamos dovanos. Svarbiausiems verslo partneriams parenkamos išskirtinės dovanos tiek pagal kainą, tiek pagal originalumą.

Laikrodis yra universali verslo dovana ypač svarbiems klientams. Tačiau turtingam įmonės klientui padovanoti pigesnės klasės laikrodį gali būti įžeidimas. Jis ne tik nepadarys įspūdžio, bet ir gali sukelti neigiamas emocijas.

Tačiau, jei padovanosite solidų laikrodį, tai jis taps kasdieniu priminiu apie jus. Nieku gyvu nedovanokite padirbinio, tik originalų laikrodį.

Tikrai originalius laikrodžius rasite tik patikimose parduotuvėse. Nenorint suklysti verta įsigyti žinomo pavadinimo, geriausiai klasikinį laikrodį. Aišku, galima nupirkti ir madingą metų laikrodį. Klasikinis laikrodis dažniausiai yra apvalus, baltais arba auksiniais apvadais. Pastaruoju metu madinga žalia, žalsva ciferblato spalva. Ciferblate paprastai yra keletas papildomų apskritų langelių su rodmenimis. Pavyzdžiui, keliaujančiam verslininkui labai naudinga kelių laiko zonų funkcija.

Luxury klasės Longine laikrodžiai laikomi optimaliu dovanos verslo partneriui variantu.

Solidžiam klientui tikriausiai patiks madingas žalsvo ciferblato laikrodis Oris.

Itin solidiems verslo klientams tiks prabangus Breitling laikrodis. Madinga žalia spalva, chronometras, klasikinės formos. Itin madingas šiais, 2018 -aisiais metais.

Dovanų verslo partneriams idėjos

Verslo sėkmė labai priklauso nuo gerų tarpusavio santykių su verslo partneriais. Dažniausiai verslo partneriams dovanos teikiamos rimtomis progomis. Bendradarbiavimo metinės, savo ar partnerio įmonės jubiliejai, didžiosios šventės – Kalėdos ar

Naujieji metai – tai tas laikas, kai verta įteikti išpūdingą ir nebūtinai praktišką dovaną. Tinkamiausios yra įvairios suasmenintos dovanos. Pavyzdžiui, yra žmonių, kurie labai mėgsta buriuoti. Kodėl nepadovanoti kokios nors dovanos, kuri susijusi su buriavimu. Nebūtinai tokia dovana bus naudojama laivyboje, bet verslo partneriui primins apie mėgstamą užsiėmimą ir tuo pačiu signalizuos, kad žinote jo hobius.

Praktiška dovana gali būti pritaikyta ne tik konkrečiam verslo partneriui, bet ir partnerių kolektyvui. Parinkite tokią dovaną, kuri partnerių biure primins apie jus kiekvieną dieną ir bus naudojama. Tai gali būti kavos aparatas, arbatinukas, arbatos rinkinys ir panašiai.

Internetinėje parduotuvėje rasite originalaus dizaino arbatinukų, kurie yra nestandartinės išvaizdos ir praktiški.

Jokiu būdu nesirinkite verslo dovanos iš pigių gaminių segmento. Minėtoje parduotuvėje siūlomas porcelaninis arbatinukas su medine rankenėle.

Tokiam arbatinukui reikėtų išskirtinės arbatos.

Dovanų klientams idėjos

Mažesniems klientams dažniausiai parenkamos nedidelės, praktiškos dovanos. Jų perkama didesniais kiekiais ir dažniausiai jos yra kaip nors susietos su įmone. Išgraviruotas logotipas, įmonės simbolika turėtų priminti klientams apie jus ilgą laiką. Renkantis dovaną visada verta pagalvoti, kad padovanotas daiktas nebūtų išmestas. Jis turi būti vertas užimti garginą vietą kliento biure ar namuose. Taip verslo dovana perduoda žinią apie įmonę ir kliento draugams, ir verslo partneriams.

Telefonų nuotoliniai wifi pakrovėjai dar gana originali ir labai praktiška dovana.

Skraidančios wifi kolenėlės. Nustebins ne tik klientą, bet ir atkreips kliento kliento dėmesį.

Jei verslo partneris mėgsta aktyviai leisti laiką labai praktiška dovana kelioninės, vandeniui atsparios mini kolonėlės.

Dovanų ir prizų teikimas

Labai svarbu dovaną įteikti nuoširdžiai. Nepamirškite renginio metu šiltai atsiliepti apie kolektyvą, partnerius, darbuotojus. Teikdami dovaną konkrečiam asmeniui pasakykite tik tam žmogui skirtus žodžius, sugalvokite, kaip jį pagirti.

Pats geriausias variantas – sugalvoti istoriją, susijusią su dovana. Tai gali būti susiję su įdomia metų patirtimi.

„Visasverslas.lt“

„TransferGo“ pritraukė 17,5 mln. dolerių

Lietuvių piniginių perlaidų startuolis „TransferGo“ užbaigė B serijos investicijų pritraukimo etapą ir pritraukė 17,5 mln. dol.

Į bendrovę investavo Švedijos rizikos kapitalo fondų valdytoja „Vostok Emerging Finance“, Silicio slėnyje įsikūrusi kompanija „Hard Yaka“, taip pat investicijų kompanijos „Revo Capital“, „U-Start Club“ ir „Practica Capital“.

Taip pat dalis investicijos (0,830 mln. dol.) pritraukta per Jungtinės Karalystės sutelktinio finansavimo platformą „Seedrs“.

Šiuo metu „TransferGo“ turi per 833.000 klientų, prie kurių kas dieną prisijungia daugiau nei 1.000 naujų vartotojų. Įmonė žada, kad tarptautinė pinigų perlaida adresatą pasieks per 30 min.

Šiuo metu „TransferGo“ veiklą vykdo 47-iose pasaulio valstybėse ir per šešerius veiklos metus yra pritraukusi beveik 40 mln. dol. investicijų. Įmo-

nės biurai veikia Londone, Vilniuje, Berlyne, Varšuvoje ir Stambule.

Vienas „TransferGo“ vartotojas per mėnesį atlieka vidutiniškai 500 dol. vertės perlaidų. Dažniausiai pinigai iš Jungtinės Karalystės (JK) siunčiami į Vidurio ir Rytų Europos šalis.

Pasaulio banko duomenimis, JK-Rytų Europa yra didžiausias pinigų perlaidų koridorius Europoje, tačiau pastaruoju metu daugėja ir pinigų pervedimų kitomis kryptimis: kontinentinė Europa – Ukraina, Europa – Turkija, Europa – Indija.

2017 m. „TransferGo“ vadovas ir vienas įkūrėjų Dvilinskas „Forbes“ buvo pripažintas vienu iš 30-ies įtakingiausių finansų pasaulio žmonių iki 30 metų, šiemet kompanija nominuota greičiausiai augančio startuolio kategorijoje prestižiniuose „Europas“ ir „TechCrunch“ rengiamuose apdovanojimuose.

„Verslo žinios“

Klesti kūčiukų pardavėjai

Prekybininkai skaičiuoja, kad prieš šventes Lietuvoje parduodama šimtai tonų kūčiukų, vien prekybos tinkle „Maxima“ kūčiukų parduodama net iki 150 tonų.

Pasak prekybos tinklo „Maxima“ komercijos vadovės Vilmos Drulienės, kelerių metų pardavimų duomenys rodo, kad lietuvaičiai šiandien labiausiai vertina ir dažniausiai renka si minkštus kūčiukus.

„Esame suskaičiavę, kad ruošda-

miesi šventėms pirkėjai kasmet nuperka maždaug 530–580 tūkstančių pakuočių kūčiukų ir apie 150 tonų sveriamų kūčiukų. Sveikuoliškos mados neaplenkia ir šios kategorijos produktų. Greta tradicinių skonių, pirkėjai renkasi ir kūčiukus su linų sėmenimis, pagamintus iš viso grūdo miltų, taip pat – ekologiškus“, – tvirtina V. Drulienė.

ELTA

„Revolut“ tikisi revoliucijos Lietuvoje

Londone įkurtas finansinių technologijų („fintech“) startuolis „Revolut“ žada rimtai konkuruoti su įprastais šalies bankais. Gavusi specializuoto banko licenciją, bendrovė ketina iš esmės pakeisti žaidimo taisykles rinkoje.

„Revolut“ verslo plėtros vadovas Andrius Bičeika teigia, kad įmonė paslaugas pradės teikti antroje kitų metų pusėje, o gal ir šiek kiek anksčiau. Jis įsitikinęs, jog „Revolut“ sudomins vartotojus ir patogumo, operatyvumo ir finansiniu požiūriu.

„Tikrai bus potencialas daryti daug didesnes, nei dabartinių bankų siūlomas palūkanas indėliams (...) Manome, kad šitoje vietoje labai stipriai pakeisime žaidimo taisykles. Iš kitos pusės, bus kreditų suteikimas žmonėms, kurie norės pasiskolinti. Esmė – tiek su indėlių dėjimu, tiek su paskolomis, – kad tai bus perkelta į mobiliąją erdvę“, – sakė A. Bičeika.

Jo teigimu, „Revolut“ iš esmės bus mobilus bankas, o dėl paskolos bus galima susitarti per kelias minutes. Gauta licencija užtikrina, jog ateityje „Revolut“ klientų sąskaitose laikomos lėšos iki 100 tūkst. eurų bus apdraustos pagal Europos indėlių draudimo sistemą.

A. Bičeika sako, kad šiuo metu dauguma bendrovės vartotojų yra 18–40 metų amžiaus „keliaujantys, nebijantys naujų technologijų, pereiti nuo tradicinio banko ir išbandyti kažką naujo“, tačiau ilgainiui planuojama orientuotis į įvairesnes var-

„Revolut“ tikisi proveržio Lietuvos bankininkystėje. „Diena.lt“ nuotr.

totojų grupes.

„Galimybė prekiauti tiek akcijomis, tiek fondais, neišeinant iš mobiliojo telefono visiškai nemokamai. Taip pat dirbame ties vaikų sąskaitomis – jas bus galima išduoti vaikams ir paaugliams, jaunesniems nei 18 metų“, – ateities planus vardijo „Revolut“ verslo plėtros vadovas.

Specializuoto banko licencija leis bendrovei plėstis ir kitose Europos Sąjungos šalyse.

„Revolut“ Lietuvos vartotojai yra vieni entuziausių, skaičius tik didėja. Norime „padengti“ su specializuoto banko licencija ir paslaugomis Lietuvos gyventojus ir vartotojus ir tada galima tą pačią licenciją perkelti į bet kurią kitą Europos Sąjungos šalį, sėkmingai tenai teikti bankines paslaugas“, – sakė A. Bičeika.

Tarp artimiausių planų „Revolut“ nurodo plėtrą už Europos ribų į JAV, Kanadą, Singapūrą, Japoniją, Australiją ir Naująją Zelandiją kitų metų pirmoje pusėje.

BNS

Euro ir kitų valiutų santykiai (2018 metų gruodžio 19 d.)

- 1 USD (JAV doleris) – 0,88 €
- 1 AUD (Australijos doleris) – 0,63 €
- 1 CAD (Kanados doleris) – 0,65 €
- 1 GBP (Didžiosios Britanijos svaras sterlingų) – 1,11 €
- 1 NZD (Naujosios Zelandijos doleris) – 0,60 €

Seniausias Lietuvoje futbolo klubas – ant 100-mečio slenksčio

**GRETA ALIŠAUSKAITĖ
VIOLETA MICKEVIČIŪTĖ**

**Patriotizmą palaikė
lydimi futbolo**

Futbolas Kybartuose turi galias šaknis ir tradicijas: kad klubas „Sveikata“ suburtas prieš 100 metų, įrodo prieškarinio virbaliečio J. Zabielavičiaus ir kybartiečio, 1944 m. pasitraukusio į Vakarus, Juozo Branto atsiminimai, prieškarinio Lietuvos šaulių spaudoje skelbti straipsniai, išlikusios nuotraukos ir įrašai apie minėjimus (1944-aisiais – 25-mečio, o 1969-aisiais – jau 50-mečio jubiliejais). Net nebandoma abejoti, kad šis klubas – vienas seniausių futbolo klubų Lietuvoje.

Kazys Baltramonas (1908–1974) – futbolininkas, ilgiausiai prieškaryje žaidęs už Kybartų „Sveikatą“, vienas iš „Liths“ – lietuvių futbolo klubo Čikagoje įkūrėjų.

Pirmosios Lietuvos Respublikos laikais „Sveikata“ ilgą laiką buvo Suvalkijos (Sūduvos) regiono flagmanė, savo meistriškumą tobulinusi su kaimynais vokiečiais iš Eitkūnų, Stalupėnų, Gumbinės, netgi Karaliaučiaus. Rizikuodami užsitraukti valdžių nemalonę, futbolo entuziastai yra ne tik bridę per Lieponos upelį į Prūsijos miestelį Eitkūnus, kur futbolas iš Vokietijos didmiesčių atkeliavo XIX–XX a. sandūroje. Futbolo aistruoliai savo rankomis yra sukasę, įrengę, o po Antrojo pasaulinio karo atstatę Kybartų miesto stadioną, bepradedantį virsti kapinėmis. Lietuvos pasienio miestas, langas į Vakarus, įėjo skambiai ir su trenksmu į šalies istoriją: mat nelengvus istorinius sukrėtimus kybartiečiai išgyveno lydimi futbolo.

Kaip futbolininkas – taip legenda

Apie save dar kartą skambiai ir

nuoširdžiai visai Lietuvai Kybartai nori priminti kitais metais, kai bus minimas klubo „Sveikata“ įkūrimo bei miesto teisių ir privilegijų suteikimo Kybartams 100-metis. Pasak Lietuvos futbolo trenerio V. Dambrausko, „Kybartuose kaip futbolininkas, taip legenda“. Iš Kybartų kilusių legendų netrūksta: pirmiausia paminėtini žinomiausių futbolininku tapęs Vytautas Geležiūnas, taip pat viena ryškiausių asmenybių Lietuvos sporto istorijoje – „Sveikatos“ žaidėjas Juozas Klimas.

Kazimieras Baltramonas, apsigyvenęs JAV, kartu su dar keliais šio sporto mėgėjais, 1951 m. sausio 14 d. Čikagoje į lietuvių Pūčio svetainę sukvietę būrelį jaunų vyrų, įsteigė Lietuvių futbolo klubą, pavadindami jį „Lituanikos“ (LITHS) vardu. Šis bolševikinių okupantų iš Lietuvos išvytų sportininkų sukurtas klubas Čikagoje turėjo išskirtinai gerą vardą. Pokariu Kybartuose ryškiausia „Sveikatos“ figūra tapo futbolo patriarchu vadinamas prieškarinis komandos žaidėjas, vėliau – treneris Vytautas Kochanauskas. „Sportui reikia ne tik pinigų ir šlovės, jis – ne vien pergalės ir pralaimėjimai. Svarbiausia išlaikyti sportinę dvasią, patriotiškumą ir meilę pasirinktai šakai“, – šie Kybartų futbolo patriarcho V. Kochanausko žodžiai gyvi Kybartuose ir šiandien.

1986 m. Kybartų „Sveikata“ pasiekė geriausią pokario metų rezultatą – aukščiausioje lygoje užėmė devintą vietą. Vis ta pati mėlyna-raudona „sveikatiečių“ vėliava iš Kybartų tebešviečia Lietuvos futbolo padangėje iki šių dienų. Jau pustrėčio dešimtmečio „Sveikata“ žaidžia trečiame pagal pajėgumą divizione – Lietuvos futbolo federacijos II lygoje, o 2016 m. iškovojo sidabro medalius šios lygos pietų zonos pirmenybėse.

„Sveikatos“ gyvavimo versmė – bendruomeniškumas

Kybartų komanda, kurios didžiąją dalį sudaro vietos futbolininkai, pasižymi stabilium žaidimu. Klubo nariai patys savo jėgomis kartkartėmis pasiremontuoja 1930 m. įsirengtą miesto stadioną, tačiau svajoja apie stadiono rekonstrukciją. Vos ne kiekvienas Lietuvos miestelis, nors dauguma net neturi futbolo komandų, jau didžiuojasi sutavarkytais miestų stadionais. Tačiau Kybartai su šimtametėmis tradicijomis tuo pasigirti negali. Užtat Kybartų miesto stadione kartų sporto entuziastų bendruomenės iniciatyva jau pradėjo kilti paminklas legendiniam treneriui V. Kochanauskui. Retos apskritys ir rajonai gali pasigirti tokiais giliomis tradicijomis bei meile futbolui,

Kybartų komanda „Sveikata“ apie 1932–1934 m. Iš k.: L. Jampelcas, Arthuras Hofmanas, Česlovas Šuopis, Vytautas Geležiūnas, Edis Čižauskas, Edmundas Kilmanas, Pranas Geležiūnas, Kazys Baltramonas, Oskaras Čižauskas, Edmundas Danisevičius ir Apolinaras Vebeliūnas.

perduodamai iš kartos į kartą. „Sveikata“ gyvuoja tik futbolą mylinčių žmonių dėka ir yra tikras bendruomenės klubas, kokių Lietuvoje nedaug.

**Kiekvienas gali tapti
šimtmečio dalimi**

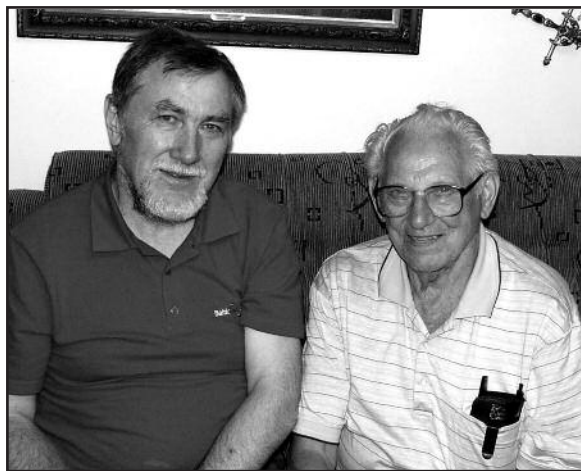
Labai norime išsaugoti žinią apie unikalų Lietuvos miestą – Kybartus – amžių bėgsme. 2019-ųjų birželio 8–9 dienomis visi, jaučiantys sentimentų Kybartams ir besidomintys futbolu, kviečiami apsilankyti Kybartuose. Prisiminimais dalyvis ne vienas iš šio miesto kilęs žymus futbolininkas, bus

tęstinumo bei miesto gerovės puoselėjimo, kviečiame tapti šios nuostabios istorijos dalimi.

Kreipiamės į JAV gyvenančius lietuvius, prieškarinių kybartiečių vaikus, vaikaičius, anūkus: galbūt jie turi išsaugoję bent nuotrauką ar žinutę iš prieškarinio laikų, kuri Kybartams ir seniausiam Lietuvoje futbolo klubui „Sveikata“ taptų labai svarbi ar įdomi. Laukiame atsiliepiant buvusių kybartiečių Edmundo Kilmano, Kazio Baltramono, Sigito Baziliausko artimuosius ir kitus, gyvenančius JAV, išsaugojusius tėvų, senelių nuotraukų arba atsiminimų apie Kybartus, „Sveikatos“ futbolo komandą bei jos žaidėjus.

Dėkojame Dainai Marijai Brant (iš Massachusetts), pasidalijusiai žiniomis apie savo tėvus Juozą (prieškarinio „Sveikatos“ žaidėją) ir Aldoną (Ilgūnaite) Brantus, Daliai Remys (St. Petersburg, FL), atsiuntusiai savo tėvelio Juozo Šulaičio (Kybartų „Sveikatos“ vartininko) nuotraukų, ir Audronei Venduras (Connecticut valstija), suteikusiai medžiagos apie savo tėvelį Vytautą Zdanį, 1996 m. dovanojusį Kybartams gausią egzodo knygų biblioteką.

Medžiagą rengiamam jubiliejui leidiniui apie prieškarinius Kybartus ir kybartiečius sportininkus, pasitraukusius 1944 m. į Vakarus, prašome siųsti el. paštu: kybartietis@gmail.com arba sveikata2@gmail.com (tel.: +370 620 31556 arba +370 655 43817).

Juozas Brantas (d.) ir Vytautas Mickevičius išsaugojo daug vertingų žinių apie prieškarinio sportą Kybartuose.

prisiminti legendiniai žaidėjai, pristatomi dokumentiniai filmai apie futbolo klubą „Sveikata“ ir savivaldą švenčiančius Kybartus, bus išleista knyga, išsamiai nušviečianti futbolo komandos šimtmečio kelią. Visus norinčius ir galinčius prisidėti prie ilgamečių futbolo Kybartuose tradicijų

Kazys Baltramonas (pirmoje eilėje antras iš k.), Juozas Brantas (antroje eil. ketvirtas iš k.)

Komanda prieš kai kurių futbolininkų pasitraukimą į Vakarus 1944 m.

MANO VIRTUVĖ

Žuvis su bulvių lazdelėmis

Orkaitėje kepta lašiša su raudonu pesto

Reikės:
4 lašišos kepsnių
200 g (7 oz) skardinės konservuotų pomidorų
2 saujelės kaporėlių
1 raudono čili pipiro (be sėklų)
2 skiltelės česnako
4 šaukštų alyvuogių aliejaus
8 lapelių šviežio baziliko
pundelio petražolių
druskos, pipirų
citrinos, supjaustytos griežinėliais

Pomidorus ir prieskonius sudėti į elektrinį trintuvą ir sumalti iki vienos masės.
Orkaitę įkaitinti iki 190 C (375 F).
Kepimo formą pašlakstyti alieju-

mi, iškloti citrinos griežinėliais, ant jų uždėti lašišos kepsnius ir užpilti padažą – jis turi pilnai padengti žuvį.
Kepti 20–25 minutes.

Bulvių lazdelės prie žuvies

Reikės:
mažai krakmolingų bulvių
aliejaus
prieskonių – ponkolio sėklų, kalendros, druskos,
pipirų mišinio, aštrios paprikos

Mažai krakmolingas bulves nu-lupti ir pamirkyti šaltame vande-nyje. Supjaustyti lazdelėmis, sudė-ti į sietelį ir perplauti šaltu tekan-čiu vandeniu. Gerai nuvarvinti, nusausti popieriniu rankšluos-čiu.

Į keptuvę pilti aliejaus ir dali-mis (nestoru sluoksniu) apkepti bulvių lazdeles, kol jos gražiai ap-skrunda.

Apkeptas bulves dėti į kepimo formą (vienu sluoksniu). Druskin-ti nereikia.

Kepti 15–20 minučių iš anksto iki 180 C (350 F) įkaitintoje orkaitėje.

Į grūstuvę įberti po 1/4 arbatini-o šaukstelio ponkolio sėklų, ka-lendros, druskos, pipirų mišinio ir ant peilio galo aštrios paprikos.

Sutrinti ir iškepusias bulves pabarstyti sutrintais prieskoniais. Skanaus!

Jūsų Indrė

A † A
RIMTAUTUI DABŠIUI

iškeliavus Amžinybėn, nuoširdžią užuojautą reiškiamė dukrai AUDRAI, sūnums VYTAUTUI ir TADUI su šeimomis bei visiems giminaičiams.

Prisimindami velionio ilgą, nuoširdžią ir šiltą draugystę, kartu giliai liūdime.

Sutkų šeima

CHIRURGAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarti galima angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
Tel. 708-422-8260

ADVOKATAI

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos susitarus

We Thought We'd Be Back Soon
18 Stories of Refugees 1940-1944

Knygos „Manėm, kad greit grįšim“ angliškas vertimas

Redaktorės:
DALIA STAKĖ ANYSAS
DALIA CIDZIKAITĖ
LAIMA PETRAUSKAS VANDERSTOEP

2014 metais pasirodė knyga „Manėm, kad greit grįšim“. Joje sutelkta 18 pasikalbėjimų su lietuviais, kurie paliko Lietuvą Antrojo pasaulinio karo metu ir bėgo į Vakarų, norėdami išvengti rusų okupacijos ir trėmimo į Sibirą. Iš 65 užrekorduotų pasikalbėjimų, redaktorės parinko 18, kurie vaizdžiai atskleidžia lietuvių išeivių įvairius pergyvenimus. Knyga susilaukė didelio pasisekimo tiek išeivijoje, tiek Lietuvoje. 2015 metais redaktorėms už šią knygą Lietuvos Krašto apsaugos ministerija paskyrė Patriotų premiją.

Praeitais metais pasirodė knygos „Manėm, kad greit grįšim“ angliškas vertimas, pavadintas „We Thought We'd Be Back Soon“. Įvadosė redaktorės Dalia Cidzikaitė ir Laima Petrauskas Vanderstoep paaiškina angliško vertimo atsiradimo aplinkybes. O redaktorė Dalia Stakė Any-sas pateikia tų laikų istoriją, paaiškina tremtinių stovyklų atsiradimą. Knygos angliškas vertimas ypač taikomas išeivijoje gyvenantiems lietuvių tremtinių vaikams, vaikaičiams, kuriems anglų kalba labiau prieinama. Tai puiki proga jiems susipažinti su pergyvenimais, kuriuos patyrė jų tėveliai, seneliai, proseneliai, palikę Lietuvą Antrajam pasauliniam karui besibaigiant. Tuo pačiu, tai puiki kalėdinė dovana draugams nelietu-viams, kurie mažai supranta, kaip ir kodėl lietuviai išeiviai bėgo į Vakarų. Knygą finansavo Lietuvių Fondas, išleido „Aukso žuvys“ leidykla.

Knygą „We Thought We'd Be Back Soon“ galite įsigyti „Draugo“ knygynėlyje. **Kaina - 20 dol.**
(Illinois valstijos pridėtinės vertės mokestis - 9,25 proc.,
persiuntimas paštu - 5 dol.)

Teiraukitės tel. 773-585-9500

ATLANTIC Express Corp.

SIUNTINIAI Į VISĄ EUROPOS SĄJUNGĄ

Ukraina, Baltarusija, Moldova, Rusija

Greičiausi pristatymo terminai

Kiekviena dėžė nemokamai apdrausta \$100

Siūlome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkaustymą

Siuntinių paėmimas iš namų

Asmeninės slantos
708-907-3000

Sekite savo siuntas:
AtlanticExpressCorp.com/tracking

Centrinio ofiso adresas
8801 S. 78TH AVE, BRIDGEVIEW, IL 60455

Siuntinių Priėmimo Vietos

Atlantic Express Centrinis Ofisas
8801 S. 78th Ave. Bridgeview, IL 60455
Tel: 708-907-3000

Rita
6551 South Cass Ave Westmont, IL 60559
Tel: 630-964-7882

Eurus Deli
22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137
Tel: 630-469-4290

Biomed
360 Townline Rd. Mundelein, IL 60060
Tel: 847-566-6676

Royal Petal
188 E. Wend St. Lemont, IL 60439
Tel: 630-257-0339

Excel Insurance
5150 W. Belmont Ave #4, Chicago, IL 60641
Tel: 773-777-4700

Romanian American Network
6201 W. Howard St. 83 Niles, IL 60714
Tel: 847-897-6710

Granitex
704 N. Larch Ave. Elmhurst, IL 60126
Tel: 630-888-1838

Harvest Fresh
(Vit. Booth) 100 E. Rand Rd. Arlington Hgts, IL 60004
Tel: 224-625-0331

Real Exteriors
3740 N. 25th Ave. Suite D Schiller Park, IL 60176
Tel: 847-671-1155

Lithuanian Plaza
9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465
Tel: 708-599-9866

Galos Caves
6501 W. Irving Park Rd. Chicago, IL 60634
Tel: 773-283-7701

Kunigalkščų Užėiga
6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501
Tel: 708-594-5622

Biomed 2
4548 N. Harlem Ave. Harwood Heights, IL 60706
Tel: 773-656-2430

Kalyne
338 S. Rohlwing Rd. Palatine, IL 60074
Tel: 847-776-7766

Continental USA
2207 W Chicago Ave, Chicago, IL 60622
Tel: 773-489-9770

Ina Stankevičienė
Adresas: 2711 W. 71st Street Chicago, IL 60629
Tel: 773-476-5999

*Šventų Kalėdų proga
sveikiname visus ir linkime,
kad per ateinančius
Naujus metus mūsų veiklą
lydėtų darnos ir vieningumo
dvasia, siekiant Tėvynei
Lietuvai šviesios ateities, o išeivijai –
tautinio atsparumo.*

AMERIKOS LIETUVIŲ TARYBA

4545 W 63rd Street, Chciago, IL 60629

Apjungianti išeivijos organizacijas nuo 1915 metų

Vydūno jaunimo fondas,
kuris puoselėja mokslą
ir kultūrą tarp lietuvių stu-
dentų, sveikina savo rėmėjus, geradarius,
bendradarbius ir lietuvių visuomenę šv. Kalė-
dų proga. Saugokime mūsų kultūrinės vertybes
Vydūno dvasioje ir puoselėkime lietuvių mokslo studijas.

Vydūno jaunimo fondo taryba ir valdyba

ALGIRDAS ir RAMINTA MARCHERTAI iš
Lemont IL sveikina visus savo draugus ir
pažįstamus ir linki prasmingų šv. Kalėdų
ir džiaugsmingų Naujųjų Metų.

Sveikiname savo gimines ir draugus ir linki-
me visiems gražių šventų Kalėdų. Tegul
ateinantys 2019-ieji metai jums būna sveiki,
įdomūs ir pilni kūrybingų polėkių!

**JONAS ir ONA,
KĘSTUTIS, ADOMAS, ŠARŪNAS ir MYKOLAS DAUGIRDAI**

PRANUTĖ ir RIMAS DOMANSKIAI siunčia
šilčiausius Kalėdų sveikinimus savo drau-
gams, pažįstamiems ir bendradarbiams.
Tegul Kalėdų džiaugsmas, viltis ir ramybė
lydi jus per visus ateinančius metus.

**Los Angeles jaunimo ansamblis „LB Spindulys“
sveikina visus ir kviečia į 2019 metų
„Spindulio“ 70-mečio paminėjimo renginius**

Vasario 23 d. – 57-asis Blynų balius; „Meškiukas Rudnosiukas“
Gegužės 12 d. – Motinos diena; Madų paroda – II
Birželio 22–23 d. – Jaunimo šventė – Joninės
(ypatinga dviejų dienų „Spindulio“ 70-ties metų Jubiliejaus programa)

spindulys.com

Tel. informacijai 818-249-7574; el. paštas: spindulys@aol.com

Organizacinis komitetas: Danguolė Varnienė, Viktoras Ralys, Daina Žemaitaitė,
Valdas Varnas, Gytis Joga, Rita Žukienė ir Dana Scola

Sveikinu visus draugus artėjančių švenčių
proga. Linkiu gerų 2019-ųjų.
Ramybė Jums.

BANIUTĖ

Šv. Kalėdų džiaugsmo šventė atsiveria mums naujam
džiaugsmui, kantriai meilei ir tyram gėriui.

Sveikinu su šv. Kalėdom visus savo artimuo-
sius, draugus ir bendradarbius. Lai širdyje
gimsta Kalėdų kūdikiškas džiaugsmas,
ramybė ir laimė.

MARIJA REMIENĖ

Kūčių vakarą laužydami plotkelę prisiminsime
jus, brangius giminaičius ir mielus draugus.

Lai jūsų Kalėdų šventės būna pripildytos
užgimusio Kūdikėlio džiaugsmo.
Ramybė, laimė ir geri norai telydi jus
visus ateinančius metus!

ŽIVILĖ ir LINAS VAITKAI

GEDIMINAS IR SIGITA sveikina savo draugus,
kurie skaito „Draugą“. Linkime sveikatos
vyresniems ir džiaugsmo bei sėkmės jau-
niems.

California Lithuanian Credit Union

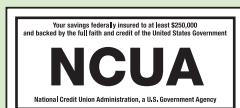
Santa Monica, CA

Savings 1.25%
IRA 1.50%

(310) 828-7095

info@clcu.org www.clcu.org

Credit Cards | Mobile Banking
International & Domestic Wires
Teen Accounts | College Savings

Advokatas

VYTENIS LIETUVNINKAS

4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvę nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100
info@1honestlawyer.com

Namams pirkti paskolos
duodamos mažais mėnesiniais
įmokėjimais ir prieinamais nuošimčiais.
Kreipkitės į
Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

www.draugas.org

<http://draugokalendorius.org>